

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decem-
brī

2007.

MAIJS

Nr. 4 (604)

Foto: Dziesma Teterē

Rietumkrasta XV Dziesmu svētku rīcības komitejas locekļi; pirmā rindā no kreisās: Andra Staško, priekšsēdis Pauls Berkolds, priekšsēža vietnieks Arnis Tolks, Anita Puķīte; otrā rindā: Inguna Galviņa, Mūzikas nozares vadītāja Lolita Ritmane-Matsone, Anda Andersone, Eduards Reimanis, Dace Reimane, Valdis Puķīte, Māra Zommere, Andris Ritmanis, Gatis Šķēle

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

13. maijā plkst. 12.00 Ģimenes diena un izlaidums latviešu skolā – bērnu koncerts un siltas pusdienas

19. maijā plkst. 7.00 vīru kora «Uzdiedāsim, brāļi!» 10 gadu jubilejas koncerts

17. jūnijā 1941. gada 14. jūnijā aizvesto baltiešu piemiņas sarīkojums

24. jūnijā Jāņu svinības pie Balto klinšu ezera

Losandželosas latviešu nama tālr.: 323-669-9027

DKLB informācijas tālrunis: 323-663-6267

DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:
Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tālr./tālrunis: **818-980-4748**;
el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā
mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības
īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā
neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju
viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora
viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru
nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40
gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu.
Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena
abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKL B biedra nauda vai maksa par
abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mr. **Jānis Taube**, 1700 Malcolm Avenue, #101
Los Angeles Ca 90024; Tālr. 310-475-8004

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir:
par pilnu lappusi \$25, 1/2 lappusi – \$15, 1/4 lappusi \$10, uz-
ņēmējdarbības karti – \$6.*

Latvijas valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga
Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:
2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008
Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860
El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv
Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Kalifornijā un Arizonā
Dr. Alfreds Raisters
3013 Palos Verdes Drive West
Palos Verdes Est., CA 90274, tālr.: 310-377-1784

Repatriācijas centra adrese:
Pavalstniecības un imigrācijas departaments
Repatriācijas centrs, Raiņa bulvārī 5
Rīga LV-1508; tālr. 371-7219435

Amerikas latviešu apvienības (ALA) lapa tīmeklī:
<http://www.alausa.org> el. pasta adrese: alainfo@alausa.org

BAFL lapa tīmeklī: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagu (ASV) mājaslapa:
<http://www.daugavasvanagi.org>

CIA world factbook informācija:
<http://www.odci.gov/cia/publications/factbook/index.html>

Valsts iestāžu un sabiedrisko organizāciju adreses tīmeklī:
http://faculty.stcc.edu/zagarins/e-taure/Valsts_institucijas.htm

DK latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

**Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieceļot bez
vīzas:** www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis
631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505
Tālrunis: 818-842-3639;
el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis
5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrunis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hof-
manis, Imants Leitī, Nora Mičule, Ivars Mičulis, As-
tra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informāto-
re angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis,
Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē),
Jānis Taube (kasieris), Vija Vīksne (sarīkojumu va-
dītāja).

Revīzijas komisija:

Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane
**DK Latviešu biedrības valdes sēdes notiek katra
mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā.**

IB metiens – 400 eksemplāru

Latviešu namu izīrē J. Taube, tālr.: 310-475-8004

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026, Tālr.:
213-250-3857, el. pasts: Dobeles@aol.com

Par sarīkojumiem un maiņām paziņots arī
DK LB informācijas tālrunī: 323-663-6267

Godātie biļetena lasītāji!

Lūdzu apskatiet savu adresi uz biļetena vāka.
Ja aiz uzvārda nav b*7 vai a*7, biedru nauda vai
abonēšanas maksa par 2007. gadu nav saņemta.
Aiz uzvārda «p» burts ar datumu nozīmē, ka
piesūtīts paraugeksemplārs.

Lūdzam laikus nokārtot maksājumus, lai
nebūtu jāpārtrauc biļetena piesūtīšana. Ikviens
atbalsts ir ļoti svarīgs un tiek augstu novērtēts.
Paldies!

**Nākamais būs jūnija/jūlija/augusta izdevums
un iznāks jūnijā sākumā.**

Redaktore

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības gada sapulce

Jau laikus bija izziņots, ka 11. martā plkst. 12.30 notiks gadskārtējā Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce. Diemžēl noteiktajā laikā latviešu nama otrā stāvā Ināras un Alfona Reinu piemiņas istabā ieradās tikai 11 biedru, valdes locekļi: Ivars Mičulis, Dace Taube, Jānis Taube, Imants Leitis, Nora Mičule, Jānis Rutmanis, Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis, Nonita Priedīte, Astra Moora. Par sapulces vadītāju ievēlēja Ivaru Mičuli, sekretāri Astru Mooru. Balsu skaitītāju Noru Mičuli. Biedrības priekšnieks I. Mičulis sirsnīgi pateicās visiem valdes un revīzijas komisijas locekļiem, kuri ziedojuši laiku un palīdzējuši biedrības darbā.

I. Mičulis īsumā ziņoja par biedrības darbu 2006. gadā. DK LB ir apmēram 325 biedru. Biedrības darbs atspoguļots Informācijas biļetenā, kas iznāc deviņas reizes gadā 400 eksemplāru metienā. Rēgulāri informācijas tālrunī tiek ziņots par sarīkojumiem un maiņām, ja tādas ir.

Biedrības 2006. gada sarīkojumi izdevās labi, bijuši pietiekami daudz apmeklētāju, nav finančiālu zaudējumu.

Līdztekus gadskārtējiem sarīkojumiem – Latvijas valsts dibināšanas atcerei un Jaungada ballei biedrība 2006. gadā rīkoja: Amerikas latviešu apvienības 55. kongresu, kas notika no 21. līdz 23. aprīlim viesnīcā *Hilton* (100 West Glenoaks Blvd.) Glendālē; Latvijas valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas un viņas dzīvesbiedra uzņemšanu latviešu namā 3. jūnijā; iekārtoja vēlēšanu iecirkni 9. Saeimas vēlēšanām 7. oktobrī. Biedrība atbalstīja Jāņa Daugavieša rīkoto novusa turnīru, Amerikas latviešu jaunatnes apvienības rīkoto čellistu trio «Melo-M» koncertu, Losandželosas lietuviešu organizāciju rīkoto piemiņas pēcpusdienu 1941. gada 14. jūnijā aizvestajiem baltiešiem, rakstnieka Anšlava Eglīša 100. dzimundienas atceres vakaru. Visi valdes locekļi ziedojuši laiku, lai sekmētu biedrības darbu un pelnījuši pateicību.

Līdztekus ienākumiem par sarīkojumiem, biedru naudai, ziedojumiem, krietns ienākumu avots biedrībai ir Rūdolfa un Helēnas Hofmaņu sagatavotais un izdots kalendārs. Viņi abi ir mūsu biedrības dzinēj spēki.

Biedrība informē vietējo latviešu sabiedrību, piešķir stipendijas jauniešiem latviešu skolu un vasaras nometņu un skolu apmeklēšanai, biedrības pārziņā ir bibliotēka, biedrība atbalsta organizācijas – AABS, BATUN, Baltiešu amerikāņu brīvības līgu, Pasauls brīvo latviešu apvienību, Amerikas latviešu apvienību, Amerikas latviešu jaunatnes

apvienību, Latviešu fondu, Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeju, Latvijas bērnu fondu, vasaras vidusskolu Kursā. DKL B ir minēto organizāciju biedre.

2006. gadā ALAs 55. kongresā biedrību pārstāvēja Astra Moora un Ivars Mičulis. Šajā kongresā ALAs valdē ievēlēja Valdi Pavlovski.

Par darbu sabiedrības labā ALA 2006. gadā piešķīra atzinības rakstus valdes locekļiem Helēnai Hofmanei un Dacei Taubei. PBLA Kultūras fonda Krišjāņa Barona prēmija tika piešķirta Astrai Moora par tīras un labskanīgas latviešu valodas kopšanu ārzemju latviešu presē.

Kasieris Jānis Taube rakstveidā iesniedzis DK LB ienākumu un izdevumu pārskatu un finanču pārskatu.

Revīzijas komisijas ziņojumu nolasīja Helēna Hofmane. Revīzijas komisijas sēde notika 2. martā plkst. 1.00 Latviešu sabiedriskajā centrā 1955 Riverside Drive, Losandželosā. Sēdē piedalījās Pārsla Blāķe, Ingūna Galviņa, Helēna Hofmane un DKL B kasieris Jānis Taube.

Biedrības kasieris J. Taube revīzijas komisijai pārbaudei nodeva:

1. Kontu grāmatu;
2. Vispārējo ierakstu grāmatu;
3. Biedru maksu ierakstus;
4. Biļetena abonementu ierakstus;
5. Sarīkojumu ierakstus;
6. Rēķinus biedrībai;
7. *Bank of America* čeku un ietaupījumu kontu norēķinus;
8. Latviešu kreditsabiedrības norēķinus;
9. Čeku grāmatiņu;
10. Ienākumu/izdevumu pārskatus;
11. Biedrības finanču pārskatu.

Pārbaudot uzrādītos dokumentus, revīzijas komisija pārliecinājās, ka ienākumi un izdevumi ir ļoti rūpīgi un pārskatāmi iegrāmatoti kontos un saskan ar dokumentiem.

Pilnsapulcē pieņēma 2007. gada budžetu – \$17 200 ienākumu un tikpat izdevumu. J. Taube atzina, ka šis bijis finančiāli labs gads un ieteica biedrības naudas pārpalikumu sadalīt labdarīgiem mērķiem. Biedrībai ir divi papildus konti: Ilmara Bastjāņa fonds \$1544 (atlikums pēc Ilmara Bastjāņa grāmatas «Pašvēsture» trešās daļas izdošanas) un novusa fonds – \$700.

Valdē ar aklamāciju ievēlēja visus sēdes dalībniekus. Par DK LB priekšnieku ar aklamāciju ievēlēja Ivaru Mičuli, revīzijas komisijā bija ar mieru darboties līdzšinējie locekļi. Vija Viksne lūdza viņu atbrīvot no aktīviem pienākumiem valdē, taču viņa un viņas līgavainis Aldis Rauda labprāt palīdzēs, ja būs nepieciešams.

Par ALAs 56. kongresa delegātiem ievēlēja Astru Mooru un Ivaru Leiti. Kongress notiks no 11. līdz 13. maijam Čikāgā.

Biedrībai šogad jāriko 1941. gada 14. jūnijā aizvesto baltiešu piemiņas brīdis. Nolēma arī izpētīt, vai vēl iespējams rīkot Jāņus pie Balto klinšu ezera, un iecerēja Mārtaņa balli, par dīdžeju uzaicinot Normundu Sviksu.

DK LB valde ir pateicīga visiem biedriem par atsaucību, atbalstu un lūdz turpmāk tikpat aktīvi piedalīties sarīkojumu rīkošanā un tos apmeklēt. Biedrībai vajadzīgs ikviens, kas vēlas kaut ko darīt, kam ir ieceres, ierosinājumi un enerģija. Mūsu kopiena Losandželosā ir maza Latvijas valsts daļiņa.

Ikviens latvietis Losandželosā un tās apkaimē sirsnīgi aicināts kļūt par Dienvidkalfornijas latviešu biedrības biedru.

Labojums

Iepriekšējā biļetena numura 7. lappusē uzskaitīti visi DK LB priekšnieki.

Mūsu acīgais arhivārs Kārlis Kalējs pamanījis kļūdu. Viņš raksta:

«Helmutu Brauķi pirmo reizi par biedrības priekšnieku ievēlēja 1951. gada 1. decembrī. Manuprāt, tas bija formālās Dienvidkalfornijas latviešu biedrības sākums. Skolu nodibināja 1950. gada 23. novembrī (t. s. Tītaru dienā) un draudzi – trīs dienas vēlāk 26. novembrī.»

Paldies Kārlim par vērīgumu. Kļūdas labojums nosūtīts arī uz Rīgas latviešu biedrību topošam emciklopēdiskam krājumam par pasaules latviešu biedrībām.

Dziesmuspēles «Eslingena» videofilma ieskaņota Latvijas Nacionālā teātrī 2005. gadā; tajā stāstīts par mūsu tautas likteņgaitām, Otrā pasaules kara beigās atstājot Latviju un ilgu laiku mitinoties bēgļu nometnēs kara izpostītajā Vācijā; laba dāvana amerikāņu draugiem, jo tekstam un dziesmām ir tulkojums angļu valodā, ko iespējams ieslēgt un izslēgt; otrā tvartā var vērot skatus aiz priekšvara 2½ stundas garumā. Pasūtījumus pieņem Edvīns Rūsis

**31 Laguna Woods Dr.
Laguna Niguel, CA 92677
Videofilmas cena \$35
(ar sūtīšanu)**

Dienvidkalfornijas latviešu kreditsabiedrības ziņas

Mūsu kreditsabiedrības gadskārtējā biedru sapulcē, kas notika 18. martā plkst. 12.30, piedalījās tikai valdes locekļi, kredita komitejas un revīzijas komitejas locekļi un vēl daži biedri neklātienē. Tā tas ir bijis gadu gadiem, izņemot laiku pēc dibināšanas 1964. gadā, kad biedri vairāk interesējās par kreditsabiedrības darbību. Pateicību pelnījuši visu valžu un komiteju locekļi, kuŗi 42 gadus pašai ziedzīgi kalpojuši un rūpējušies, lai kreditsabiedrība darbotos mūsu sabiedrības labā. Kalfornijas pavalsts Finanču pārvaldes un Nacionālās kreditsabiedrību administrācijas sūtītie gadskārtējie revidenti vienmēr atzinīgi novērtējuši mūsu darbinieku rūpīgo darbu.

Jāatgādina, ka par noguldījumiem kreditsabiedrība maksā procentus tāpat kā visas finanču iestādes, turklāt vairāk nekā bankas, un labos gados tie bijuši krietni augstāki. Aizdevumi gadu no gada piešķirti ar ļoti izdevīgiem noteikumiem, dažreiz arī tādiem aizņēmējiem, kuŗiem bankas nez vai aizdotu. Mirušo biedru kontā tiek ieskaitīta apdrošināšanas nauda gan par noguldījumiem, gan aizdevumiem.

Kreditsabiedrība ilgu gadus piešķir nelielas stipendijas biedru bērniem latviešu vasaras skolu apmeklēšanai, caurmērā ap 1000 dolaru gadā. Katru gadu latviešu namam tiek maksāts 500 dolaru par ziņojumu dēli gaitenī pie sienas, ko tagad lieto visi, kuŗiem ir kāda vajadzība. Pieskaitot vēl citus ziedojumus, nams saņēmis vairāk nekā 10 000 dolaru. Tātad kreditsabiedrība, kas darbojas līdztekus DK latviešu biedrībai un namam, arī ievērojami atbalstījusi mūsu kopienu.

Kasieris ziņoja, ka 2006. gadā, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, aizdevumi bija par 11% vairāk un divkārt pārsniedza 2004. un 2003. gada aizdevumus naudā. Piešķirti desmit aizdevumu kopsummā par \$144,592.52. Noraidīti divi aizdevumu pieprasījumi negatīvu ienākumu un izdevumu samēru dēļ. Kopējais ienākums 2006. gadā bija \$51,724.39; izdevumi – \$17,868.08. Atlikums – \$33,856.31, no kuŗa dividendēs biedriem izmaksāts \$32,395.66. Atlikums uz 2007. gadu – \$1,460.65. 2006. gada 30. jūnijā dividendēs izmaksāti 2.80%, 31. decembrī – 3.57%. Kreditsabiedrības bilance 2006. g. 31. decembrī bija \$1,214,384.21. Kreditsabiedrības valdē darbosies līdzšinējie locekļi: priekšnieks Viesturs Žagars, vicepriekšniece Ilga Jankovska, kasieris Roberts Virza, palīdzē Elaine Virza, sekretāre Biruta Šulca, Dzintra Svarca; kredītkomitejas priekšsēde Nora Mičule, revīzijas komisijā – Igors Ložeņicins.

**SO. California Latvian
Credit Union
Statement of Financial Condition
on December 31, 2006**

ASSETS:	
Loans	\$335,910.82
Allowance for Loan Losses	-\$10,000.00-
Cash, Wells Fargo Bank	\$16,737.02
Petty cash	\$22.50
SO. Calif Central CU, Certificates	\$686,814.80
SO. Calif Central CU, Shares	\$556.20
SO. Calif Central CU, Moneymarket	\$172,269.43
NCUA Share Insurance Fund	\$10,698.55
Prepaid Surety Bond/Insurance	\$1,011.35
Office Equipment & Furn.	\$363.54
<hr/>	
Total Assets	\$1,214,384.21
LIABILITIES:	
Accrued Regulatory Expenses	\$750.00
<hr/>	
Total Liabilities	\$750.00
EQUITY:	
Shares	\$1,006,776.30
Regular Reserves	\$101,894.25
Undivided Earnings	\$103,458.01
Donated Equity	\$45.00
Net Income	\$1,460.65
<hr/>	
Total Equity	\$1,213,634.21
<hr/>	
Total Liabilities and Equity	<u>\$1,214,384.21</u>

UZMANĪBU!

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU KREDĪTSABIEDRĪBA PIEDĀVĀ ĪSLAICĪGU AIZDEVUMU PAR PAZEMINĀTU PROCENTU LIKMI

No 2007. gada 15. marta līdz 15. maijam \$2000 aizdevums pret parakstu par 8.125% uz diviem gadiem (parastais aizdevums pret parakstu ir līdz \$5000 par 10,5% līdz četriem gadiem).

Par īpašo piedāvājumu – \$2000 aizdevumu par 8,125% uz diviem gadiem maksa ir tikai \$90.57 mēnesī.

Šis piedāvājums ir izdevīgs kreditkaršu parāda samazināšanai vai pilnai nomaksai, jo par kredītkartēm caurmēra likmes ir ap 16%-20%, tāpēc pārbaudiet savu parādu maksājumu noteikumus un prasības. Piemēram, lai nomaksātu \$2000 parādu divos gados par 16%, iznāks maksāt \$177 vairāk nekā, izmantojot kredītsabiedrības pašreizējo piedāvājumu.

Latviešu kredītsabiedrība labprāt apsvērs visāda veida aizdevumu pieprasījumu un pakalpos iespēju robežās. Pieredze liecina, ka kredītsabiedrības biedri, kuŗi laika gaitā saņēmuši dažādus aizdevumus un godprātīgi ievērojuši parādu atmaksas noteikumus, atzinīgi novērtējuši aizdevumu izkārtojumu un bijuši pateicīgi par ietaupījumu un apdošināšanu izmaksām. Tautiešu naudas darījumi ar kredītsabiedrību sagādā nelielu iespēju atbalstīt latviskos pasākumus mūsu pašu sabiedrībā.

Atgādinām mūsu devīzi: «Nevairosim svešu ļaužu bagātību, bet gan paši savu!»

Foto: Jūlija Plostniece

Ilga Jankovska pasniedz latviešu nama pārvaldes priekšniekam Jānim Taubem kredītsabiedrības čeku par 100 dolariem latviešu grāmatu sūtīšanai uz Latviju. Pa labi – kastes ar grāmatām ceļā uz Latviju.

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

Informācijas tālruni:

kasieris Roberts Virza – 626-966-6360

aizdevumi – Ilga Jankovska – 818-783-1437

Pašreizējās aizdevumu likmes

1. Paju (noguldījumu) nodrošinātiem aizņēmumiem līdz 5 gadiem par 4.875% APR*.
2. Jaunu auto iegādei maksimālais aizdevums \$30.000 līdz 6 gadiem par 5.5% APR.
3. Mazlietotu auto (ne vairāk kā divu gadu vecu) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$30.000 līdz 4 gadiem par 6.0% APR, līdz 5 gadiem par 6.5% APR.
4. Augstākas kvalitātes auto (vecāku par 2 gadiem) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$30.000 līdz 5 gadiem par 7.0% APR.
5. Caurmēra kvalitātes auto (vecāku par 2 gadiem) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$20.000 līdz 4 gadiem par 7.5% APR.

Ja aizdevuma pieprasītāja ienākumi un kredītvēsture nav saskaņā ar caurmēra prasībām, auto pirkšanai varētu būt nepieciešams galvotājs, bet varam arī piedāvāt *competitive terms* biedriem ar izcilu kredītu.

6. Aizdevumi ar vienu vai diviem galvotājiem, ne vairāk kā \$10.000 līdz 5 gadiem par 9.5% APR.
7. Aizdevumi pret parakstu, ne vairāk kā \$5000 līdz 4 gadiem par 10.5% APR.

*APR – Annual Percentage Rate

Interesentus par nekustamo īpašumu hipotēkāriem aizdevumiem lūdzam sazināties ar kredītsabiedrības aizdevumu pārstāvi. Atgādinam, ka daļējus vai pilnus papildmaksājumus var izdarīt katrā laikā bez soda maksas, tā dzēšot parādu ātrāk, bet šie papildmaksājumi neaizstāj kārtējos mēneša maksājumus, kas pēc likuma ir jāturpina. Noguldījumu dividendes tiek noteiktas katra pusgada beigās un pieskaitītas noguldījumiem. Pieprasiet informāciju par dzīvības apdrošināšanu uz noguldījumiem un aizdevumiem!

**NEVAIROSIM SVEŠU ĻAUŽU BAGĀTĪBU, BET GAN PAŠI SAVU –
NOGULDĪSIM UN AIZŅEMSĪMIES NAUDU PAŠI SAVĀ KREDITSABIEDRĪBĀ!**

Dienvidkalifornijas latviešu kredītsabiedrības valde

Losandželosas latviešu vīru koris
«UZDZIEDĀSIM, BRĀĻI!»

aicina sestdien, 19. maijā

pavadīt jauku atmiņu vakaru koŗa 10 gadu jubilejas koncertā
ar vakariņām un dejošanu

Programmā: karavīru un senās, iemīlotās dziesmas
Kokteiļu stunda plkst. 5.00; vakariņas plkst. 6.00;
koncerts plkst. 7.00

Pēc koncerta Tālis Valdis spēlēs deju mūziku
(būs arī ieskaņota deju mūzika);

Ieejas maksa (ar vakariņām) \$50; studentiem – \$25;
bērniem līdz 12 gadiem ieeja brīva;

Koris būs pateicīgs labvēļiem par jebkuŗu atbalstu
turpmākai darbībai un koncertbraucieniem;

Šīkākai informācijai zvanīt Valdim Ņerim, tālr.: 310-869-3683

Āekus lūdzu izrakstīt ar norādi *LA MENS CHOIR* un nosūtīt:

Jānis Taube, Jr.

1700 Malcolm Ave. #101

Los Angeles, CA 90024

NAMA ZIŅAS

Lielajā piektdienā pēc dievkalpojuma pamanījām nama priekšā kravas auto, no kuŗa tika izkrautas un namā ienestas paliekas kastes. Ziņkārības dzīti gājām skatīties, kas tur atvests. Izrādījās, tas ir jaunās apgaismošanas ierīces lielās zāles skatuvei. Mūsu skatuves apgaismošanas sistēma bija stipri nolietojusies, un aktieŗiem nereti uz skatuves bija jāspēlē pustumsā. Tagad viss nepieciešamais ir nopirkts, vajadzīgas tikai darbīgas rokas. Skatuvei visi vadi jau ir ievilkti. Būs izgaismoti arī prezidentu un ģenerāļu portreti pie zāles sienām. Losandželosas latviešu teātris šim projektam piešķīra 1000 dolaru. Vislielāko pateicību pelnījis Pogos Raisjānis, kas ir profesionāls elektriķis un ziedo savu darbu, padomu un laiku. Ja mums vajadzētu algot elektriķus, šis projekts būtu ļoti dārgs un to nevarētu īstenot.

Nama jumta notekas ziemeļu pusē ir salabotas, un Imants Leitis apgriezta visus krūmus, kur mēdza uzturēties bezpajumtnieki, kuŗi tajā nama pusē izgāza atkritumus un bija iedomājušies, ka tur ir mazmājiņa. Kārtība ap namu ir ļoti uzlabojusies. Arī ielas pusē apsalušās bugenvilijas ir pamatīgi apgrieztas, un, kad tās atkopsies un uzdziedēs, būs atkal košs skats. Nama lielajā zālē bija bojātas grīdas flīzes skatuves priekšā Aivars Jerumanis visur izmeklējās, bet uz mata tādas nevarēja dabūt. Ir taču pagājuši vairāk nekā 30 gadi, kopš nams tika uzcelts, un tādas vairs neražo. Aivars atrada vietu, kur izgatavoja ļoti līdzīgas flīzes, un salabotā grīda izskatās labi.

No nama pagraba uz Latvijas Akadēmisko bibliotēku nosūtītas septiņas grāmatu kastes. Bibliotēkas direktore Venta Kocere vēl pieņēma grāmatas, un, kas nav vajadzīgas Akadēmiskai un Misiņa bibliotēkai, tiks izdalītas citām bibliotēkām. Lietuviešu firma AREEX grāmatas nosūtīs ar nelielu atlaidi. Par sūtīšanu samaksāja nams. Latviešu kreditsabiedrība noziedoja 100 dolaru grāmatu sūtīšanai, un būtu labi, ja tie, kuŗi ved viņiem vairs nevajadzīgās latviešu grāmatas uz namu, atstātu arī kādu ziedojumu to pārsūtīšanai uz Latviju.

Izrādās, ka pie Balto klinšu ezera (White Rock Lake) var tomēr vēl irēt vietu Jāņu svinībām, un vajadzētu tikai sameklēt saimnieku vai saimniece, kas gatavo ēdienu, tad latvieši varētu atkal pulcēties tur Jāņu vakarā.

Šogad uzaicinājumus iestāties Nama klubā tika izsūtīti pavēlāk, bet tautieši ir bijuši ļoti atsaucīgi. Līdz marta beigām kluba biedru naudas iesūtīja: Džems un Astra Moori, Pēteris Pētersons, Viktors un Astra Vaiti, Sigrīda Upeniece, Daina Bīriņa, Inese Tīsiņa, Guntis un Gudrīte Kuškevici, Viviana Sequieda, Jānis un Dace Taubes, Maruta Taube, Guntars un Biruta Šulci, Vija Turjāne, Imants Leitis, Tālvāldis un Maija Paegles, Rolands Dennis, Anna Ābele, Viktors

Kerliņš, Zigmunds Gučkovs, Tamāra Kalniņa, Juris Gaidulis, Ruta Ratermane, Olafs Smildziņš, Karmena Freiberga, Juris un Kate Riekstiņi, Gints Meiers, Jānis Grote, Angelica Aswad, Edgars Jēkabsons, Juris Kauls, Ilga Jankovska, Diane Citron, Gatis Ābele, Jānis Rutmanis, Maiga Bērziņa, Arnis Richters, Kārlis Taure, Jānis Legzdiņš, Erika Horns, Ileāna Liel, Juris Ūdris, Valdis un Dace Pavlovski, Ilze un Paul Darricarrere, Valdis Ķeris, Gunārs Rēpiņš, Tālvāldis Dumpis, Harolds un Britt Vējakaņas, Helmutis un Edīte Brauķi, Valentīns Dābols, Andris Ritmanis, Nonita Priedīte, Rons un Margareta Mačulāni, Erika Bastjāne, Lisa M. Edmondson, Julians un Genovefa Sondori, Anda Donahue, Rita Ābele, Maija Wolf, Aleksandrs Graps, Kārlis un Velta Purmaļi, Antra Priede Berger, Omula Pence, Sergejs Stasenko, Hugo Līcis, Juris Buņķis, Ilze Loy, Kazimirs Laurs, Līzīte Dumpe, Maiga Matzenauer, Rūdolfs Pudurs.

Visi Dienvidkalifornijas latvieši aicināti kļūt par Nama kluba biedriem, iesūtot 50 dolāru ziedojumu.

Latviešu nama apsaimniekošanas komiteja sirsnīgi pateicas visiem, kuŗi atbalsta namu gan ar darbiem, gan ziedojumiem.

Helēna Hofmane

Foto: Anita Mellupe

Helēna un Rūdolfs Hofmaņi nodod firmas AREEX pārstāvim grāmatu kastes sūtīšanai uz Akadēmisko bibliotēku Rīgā, Rūpniecības ielā 10

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2007. gadu.....
\$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā..... \$.....

Uzvārds, vārds un adrese

Tālr.:

El. pasts:

Čeki rakstāmi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center un nosūtāmi uz Losandželosas latviešu namu:
1955 Riverside Drive, Los Angeles,
CA 90039-3704

**UCLA. BALSSI EXTRACURRICULAR/
CULTURAL PROGRAM 2007**

- Monday, 25 June, 9am Orientation & Opening Ceremony:
BALSSI, Humanities Building
- Thursday, 28 June, 2pm Reception hosted by the Honorary
Consuls of Est. Lith. Latv. Consu-
lates. Dance Party (Balti dances are
taught)
- Tuesday, 3 July 2pm **Contemporary Latvian Literature**
- Thursday, 5 July 2pm FIELDTRIP to the Latvian local
community (Perf. of the Latvian
Corus)
- Tuesday, 10 July, 2pm **Lecture: Prof. Johanna Domokos:
About the Estonian Etnofuturism**
- Thursday, 12 July, 2pm Visit to the home atelier of the Lat-
vian-American painter, Astrid Pres-
ton
- Tuesday, 17 July, 2pm **Lecture (BALSSI): Lithuanians in
LA**
- Thursday, 19 July, 2pm FIELDTRIP to the Lithuanian local
community (Perf. of the Lith. Co-
rus)
- Tuesday, 24 July, 2pm Film (BALSSI): *Estonian*
- Thursday, 26 July, 2pm **Lecture (BALSSI): Minorities in
the Balti Area**
- Tuesday, July 31, 2pm Film: *Lithuanian*
- Thursday, 2 Aug., 2pm **Lecture: Prof. Georgiana Galateanu,
UCLA: Secret Language in Estoni-
an Literature during the Communist
Era**
- Tuesday, 7 Aug., 2pm Film (BALSSI): *Latvian*
- Thursday 9(-12) Aug. FIELDTRIP Estonian Cultural En-
hancement event
- Tuesday, 14 Aug., 2pm EVENT: Cooking traditional food,
WHERE, UCLA
- Friday, 17 August Closing Ceremony (BALSSI):
Note: this event begins at 10:00 AM

Sebastiāns Brants
(1457-1521)

Par jaunmodībām

Kas kādreiz bija kauna lieta,
tam piešķirta nu goda vieta:
bij kādreiz bārda vīra gods,
to tagad parāvis ir jods,
nu puīši smiņķēties tik zina
un savus kaklus atkailina,
tie apkaņas ar gredzeniem,
ar važiņām un spīguļiem.
ar sveķiem matus cietina,
ar olbaltumu mīkstina,
lai sprogas labi iegult var.
pa logu galvu ārā kaņ,
lai saule matus baltina,

lai utīm dzīve rožaina,
lai pasaulē tās vairojas
un krokās labi iejūtas;
ak, kādi svārki, mēteļi,
un bikses, kurpes, zābaki,
un kažoki, un karekļi!
nāk modē jūdu tikumi.
un tad jau brīnums nav nekāds
par to, cik viegls mūsu prāts,
cik aši prot tas kaunā krist;
var smieties tur vai izsamist.
cik bruncītis īss, to ņem par labu,
lai tikai izrādīt var nabu.
pē, kauns tev, vācu nācija!
ko daba apslēpt mācīja,
tas tagad visiem skatīts ļauts!

mēs paciest varam diezgan daudz,
bet būs vēl vairāk jāpacieš.
lāsts tam, kas kauna lietas vieš
un lāsts tam, kas tās nenosoda,
tas algu saņems sev uz goda.

Fragmentu no Sebastiāna Branta
1494. gadā sacerētā satīriskā
dzejojuma «Muļķu kuģis»
no vācu valodas atdzejojis
Valdis Bisenieks

Cilvēki mums līdzās

Kā bērzi bez sarmas un sniega... Bieziņi – zemkopju, dakteru un skolotāju dzimta

Bieziņu uzvārdu Latvijā pazīst katrs mediķis. Profesora Aleksandra Bieziņa mūzejmājas ceļa galam Cesvaines pusē braukts gaŗām vairākkārt. Tagad radusies īsta interese tur arī iegriezties, jo viņa majestāte Gadījums noliek īstās norādes mūsu ceļos.

Thousands Oaks – Tūkstošoŗozolu pagatā Dienvidkalifornijā mīt Velta Dambīte (dzimusi Bieziņa). Viņas brālēns ir jau pieminētais Aleksandrs. Arī Aleksandra sieva Ella Bieziņa visu mūŗu veltīja Bērnu slimnīcai. Viņu meita Ārija Volrāte bija mikrobioloŗe. Ārsta misijai dzīvi veltījis Veltas brālis Jānis Bieziņš, viņa meita Biruta Bandere bija viena no Latvijā šobrīd tik populārās E. Gulbja laboratorijas dibinātājām, tur strādā arī viņas vīrs Uldis Banders. Par ārstiem kļuŗuŗi divi Aleksandra mazbērni – Oļafs un Alfa. Kollēŗas joproŗām ar dziļu cieņu piemin pāŗagŗi bojāŗģājuŗo asinsvadu chiruŗu Ojāŗu Bieziņu, Aleksandra dēlu.

Ella un Aleksandrs Bieziņi ar meitām Āriju un Inesi

Taču šajā dzimtā paaudŗu paaudŗēm mitis arī zemkopja un pai-dagoga ģars. Jau Veltas māte – Lūcija Bieziņa – bija Alūksnes proŗimnazijas skolotāja un direktore. Viņas mazmeita Maija

(Jāna meita) aizritējuŗā ģadsimta 90. ģadu sākumā Rīģā stāvēja pie tolaika pirmās un vienīģās komercskolas šūŗuļa un, būdama Fulbraita stipendiāte, ģadu strādājuŗi Floridā par anģļu valodas skolotāju. Veltas tēva – Augusta Bieziņa – Malnavas lauksaimniecības vidusskolas mācītbspēka – labā slava meitai un znotam Jānim Dambītim sekoja līdzī pat Amerikas trimdā.

Šo rindu autori ar Bieziņu dzimtu satuvīnāja Dainis Lejiņš. Pa platajiem Kalifornijas brīvceļiem laizdamies, automaŗīnu sarkano un balto uguņu jūrā puisis meklē un atrod harmoniju ar Latvijas karoga krāsām. Dainis studē ģeografiju Latvijas Universitātē un plašajā pasaulē. Viņa vecātēva māsa Velta vēl 85 ģadu vecumā Kalifornijas saules piesūcinātāja zemē apruŗina kādu puķīti. Otrajā tikŗanās reizē februāŗa beigās) Dambīŗu mazdārziņā uzdziedējis pat mēŗsārts puķuzirnis – Veltas mīļākā puķīte. Mūsu sarunas laikā uzlīst arī ŗaipusē tik ilģi ģaidītais lietutiņš, skardams bērza ziemīģi kailos zarus. Arī Veltas mātei ļoti patika sakopts puķu dārzs. Meita atceras, kā reiz abas ar māti steiguŗas sapost puķu dārzu durvju priek-ŗā, bet uznācis lietus. Lietus dēļ darbs nedrīkstēja palikt nepabeĩģts! Uz sviedriem klātām muguriņām krita Latvijas augusta vēsais lietus. Velta bija jauna un stipra, bet viņas māmuļu, piecu bērnu māti, paņēma ģadsimta sākumā neārstējamā slimība – ātrais dilonis. Te arī meklējams skaidrojums, kālab tuberkuloŗes apkaŗoŗanai Cēsu tuberkuloŗes sanatorijā un Valmieras prettuberkuloŗes dispanserā mūŗu veltīja viņas dēls Jānis, pats ŗīs slimības nesau-dzēts kopŗ izsūtījuma laikiem Vorkutā.

Bieziņu – vecvecāku paaudŗei Amerika kļuŗa par mītnes zemi

piespiedu kārtā, bet mazbērniem aizrāvīģs piedzīvojums pēc brīvas ģribas.

Jānis Bieziņš ar dzīvesbiedri Ilgu un meitām, no kreisās: Maiju, Daci un Birutu

Brāļu pulciņā meitai vāŗdu

Augusts Bieziņš ielika, pieskaņojot to vāŗdam «veltījums» – tātad Velta. Meitenīte auga kā lielo māju mazā saimniece – tēvam bija pat jābaŗas – tu taču vēl esi daŗam darbam par mazu! Bet kādu ģan pieaugŗanu varēja ģaidīt māsa brāļu saimē? Veltīņai bija vēl tikai desmit, kad nomira māte un divģadīģajam brāļukam viņa palika aukles vietā. Tēvs otrreiz neapprecējās.

Nav daudz to sarunu, ko Veltīņa no bērniības atceras, bet vienu zīmīģu mātes teicienu ģan: «Tev, bērns, dzīvē būs vieģli, jo neesi pie lauku darbiem skubināma. Man vīrs nopirka un uzdāvināja lielas lauku mājas, es pat nezīnāju, ko ar tām iesākt.»

Latvijas baĩģajā, 1941. ģadā, krievu armijnieki atkāŗpoties,

turpat netālu no Muižkrieviņu mājām, mežā ievada un nošāva Veltas tēvu un 18 gadus veco Pēteri. Mazo Andreju slepkavas pasaudzējuši it kā tikai tālab, ka vienam no viņiem mājās esot bijis līdzīgs puiselis...

Bieziņu ģimene 1939. gadā; no kreisās Augusts Bieziņš (nošauts 1941. gadā), dēls Andrejs un Jānis, aizmugrē dēls Pēteris (nošauts 1941. gadā) un Velta

Radnieces steidzīgi ziņoja Veltai uz Lauksaimniecības akadēmiju: brauc nu mājās, mums te iet briesmīgi... Veltiņa steidzās, traģēdijas patiesību pat nezinādama. No Jelgavas uz Rīgu kopā ar draudzeni laimīgi

nokļuva uz kuģīša. Rīgā nācās nīkt dzelzceļa stacijā, gaidot, vai būs vilciens uz Cesvaines pusi. Satrauktās meitenes kāds mašinists uz savu atbildību uzņēma vācu armijas ešelonā, solot vilciena gaitu samazināt Cesvaines māju tuvumā, lai draudzenes varētu izlēkt no ejošā sastāva.

Visa pasaule ziedēja un smaržoja, kad teicami iekopto māju pagalmā atgriezās meitene – pilnīga bārene. Visa atbildība par turpat 80 hektariem zemes, 25 slaucamām govīm, kā arī armijas nodevām tagad uzgūlās agronomijas fakultātes otrā kursa studentītes šaurajiem pleciem. Brāļa Jāņa medicīnas karjēru ziedot nevarēja, jo viņam fakultāte bija jābeidz pavisam drīz. Velta ik rītu viena pati cēla ratos sešas divdesmit piecu litru piena kannas un brauca uz Cesvaini. Meitene pienotavas pagalmā sanākušo puīšu palīdzību lepnī noraidīja, jo jaunībā šķita – spēki nekad neizsīks!

Arī pagasta ballītēs bagāto māju saimnieci apstāja puīšu bariņš. Tur zeltēni pa gabalu vēroju Jānis Dambītis, lopkopības pārraugš. Viņš meiteni pazina jau no padsmītgadnieku vecuma, ar labpatiku pie sevis vērtēdams: te nu aug vienam vīram krietna sieva.

Kādudien pagasta čaklākā meita lielceļa vidū blakus kannu

vezumam stāvēja gluži bezpalīdzīga. Krietnais zirgs Ausēklis bija izjūdzies no Muižkrieviņu puīša paviršā iejūguma. Staltais un skaistais Jānis kā saukts bija gadījies tuvumā, ceļā uz Cesvaini. Valoda abiem jaunajiem sprēgāt sprēgāja, bet palīgs bija atradies īstajā laikā un vietā – to nu lepnā Velta nevarēja apstrīdēt. Apmēram pēc mēneša liktenzirgs Ausēklis gandrīz tajā pašā vietā atkal izjūdzās no ratiem. Un tieši Jānim gadījās būt atkal par palīgu.

«Kur nu vēl labāks gadījums, lai draudzīgi paķircinātos!» stāsta Jānis Dambītis. «Velta man iebilda, ka viņas saimniecībā visur citur valdot vislabākā kārtība. Ja neticot, lai iebrūcot apskatīties! Tā arī izdarīju – ierados pie Veltiņas viņas saimniecību apraudzīt. Bet no viena apciemojuma vien jau nevar izdarīt secinājumu – jābrauc taču vēlreiz un vēlreiz! Tā pienāca ziema. Madonā rādīja filmu *Zvejnieka dēls* – bija iemesls braukt Veltai pakaļ un kamanās silti sasēgt. Saradām viens ar otru.»

Pienāca arī nākamā ziema. Kāda apciemojuma laikā acīgā meitene pamanīja, ka Jānim dūrainā īkšķī caurums. Kad Jānis devies uz kamanu pusi, viņš tikpat acīgi pamanījis, ka caurums jau «aizlāpījies».

«Redzēju – manai glītajai rikšotājai Intai dzīve vēl labāka kā mājās – priekšā nolikts krietns āboliņa klēpis. Ne jau bez Veltas ziņas...» Tonakt ķēvītai vairākas reizes nācies jau-niešus vizināt no vienām mājām uz otrām. Nav taču grūti izdomāt iemeslu, lai nebūtu vēl jāšķīras... Un tikai tad zem zvaigžņotās debess Jānis dabūja sengaidīto buču, un abi nolēma precēties.

1943. gada vasarā abiem saderinātajiem bija laba raža. Pat labību varēja nokult, šķūnī nevedot. Tā paša gada 14. novembrī Kazbārdas pareizticīgo baznīcā Velta un Jānis salaulājās. Pagasta vecākais Zvirgzdiņš pie kāzu galda nolasīja

Velta ar mīloto gotiņu Rotu – gluži kā ilustrācijā pasakai «Zelta ābele un sudraba avots» par bārenīti...

ļoti zīmīgu Ilzes Kalnāres dzejoli, kuŗā ir šādas rindas:

*Tu vari atstāt tīrumus un tēva māju,
Sev ceļā paņemdams tik cirvi asu.
Tev vienam mīlestību es tik ilgi krāju,
Es sūra darba nebaidos, ne vēju asu.*

Velta un Jānis kāzu dienā 1943. gada 14. novembrī

Laikā, kad Muižkrievīņu pagalmā kāzu danci lēca vismaz 50 dejojāņu pāru, Latvijas robežai jau tuvojās krievu fronte un... pašpārvaldes uzspiestā vispārējā mobilizācija. Ārstu komisijā Jāņa Dambīša ceļu pārtecēja labā feja dr. Martas Vētras (Marisa Vētras brāļasievas) izskatā.

Tā praktiski bija jau otrā reize, kad viņa glāba stalto puisī – pirmo reizi sekmīgi izārstējama aptumšumus plaušās, šoreiz to pašu plaušu kaiti uzdodama par neārstējamu... Savus divus dēlus daktere pasargāt nespēja. Droši vien Jānis nebija vienīgais, ko viņa neļāva ieraut vācu kaŗamašīnas ritenī.

Te nu sākās dzīves posms, kuŗā Veltas un Jāņa dzīve, gluži kā dzejnieku vārsnās – no divām upēm satek vienā. Gadu gadiem viņi viens otram un Dievam pateicās par klātienes spēku – kā gan citādi būtu bijis spēka to visu izturēt? Jā, tajā

pašā pirmajā zvaigžņotajā naktī, kad Jāņa skaistajai ķēvei Intai vairākkārt nācās tecēt no vienas mājas uz otru, jaunieši skaļi izteica vēlēšanos – kaut brauciens nekad nebeigtos, kaut varētu tā ceļot apkārt pasaulei.

Cik zīmīga bija šī vēlēšanās! Pavisam drīz vācu militārā policija ieradās Muižkrievīnos ar pavēli – mājas jāatstāj divu stundu laikā. Kaimiņmājas jau dega. Lai gan lielā steigā, bet mantas sakrāva trijos pajūgos. Pirmo nakti jaunais pāris pārļaida mežmalā. Ceļš uz Cesvaini jau bija slēgts. Bēgļu pajūgi vairojās, Jānis kā gājputnu kāša vadonis, kam nogriezts ierastais ceļš, virzīja pajūgus uz Cēsu pusi ar mērķi aiz Cēsīm tikt pāri Gaujai. Jau Raiskuma pagastā viņus apsteidza ziņa – krievi drīz būs Valmierā! Arī uz Vidzemes šoseju doties vairs nevarēja. Pa Gaujas labo pusi, braucot pa smilšainiem ceļiem, bēgļu pajūgi uz priekšu virzījās ļoti lēnām. Ilķenē tikt pāri Gaujai vēl varēja pa pagaidu koka tiltu. Netālu no Ūšezera vācieši bēgļus atkal nostūma malā. Mežaparks bija kā laimes sala, tā nomalē arī zirdziņi dabūja atvilkt elpu un barību. Jānim pietika drosmes sēsties divritenim mugurā, lai sadzītu rokā tā laika visstiprāko «valūtu» – degvīna pudeles, kuŗas viņam pienācās par su-drablapsām. Risku viņš tobrīd pat neapzinājās, jo vācieši uz ielām manīgi tvarstīja jaunus vīriešus pārsūtīšanai uz Vāciju. Jāņa pajūgam asi kalējs pārkala tikai par «šķidro valūtu» – tas notika kādā no idilliskajiem zvejniekciemiem – Lapmežciemā vai Bigauņciemā, kur tobrīd nevienam nebija vaļas vērot viņu rotaļas jūrmalā. Pie Liepājas visas ceļa malas bija pilnas ar pamestiem, slodzi neizturējušiem ratiem, mantām, apkārt klīda lopi, žēli māva nesluktās govīs. Pie Liepājas kaŗaostas pēc bumbošanas kokos un krūmos karājās saraustīto cilvēku locekļi... Šausmu ainas...

Pēc trīs dienu nīkšanas tranšējās Velta ar vīru un jaunāko brāli Andreju nokļuva uz kuģa, uz kuŗa augšējā klāja vaidēja un lūdzās ūdeni ievainoti vācu kaŗavīri. Kuģis nesabumbots iebrauca Vācijas ostā, bēgļi nonāca Bavārijā. Prātā palicis kāds komandants, kas, sev uzticētos ļaudis kopā savācis, bargā balsī paziņojis: «Ziema būs smaga. Tos, kuŗi ies pēc pārtikas ēdienreizē otrreiz – nosītīs kā suņus!» Vienīgie naskie ceļotāji, kuŗi neklausījās nekādās pavēlēs, bija nometnes utis un blaktis.

Dambīšus norīkoja darbā firmā *Siemens*, kuŗā raŗoja kaŗam nepieciešamo. Velta slīpēja no presēm izņemtās detaļas, nāca mājās raudādama, jo pirksti bija sašķēlēti kā ar naŗiem. Jāņa no paša saimniecības līdzpaņemto sudrablapsas ādu «rekvizēja» kāds priekšnieks. Par to bēglim tika vieglāks darbs – saraŗotās produkcijas pārbaudīšana. Gaisa uzlidojumi atkarņojās arvien bieŗāk, vienā no tiem saŗāva brāļa Kāŗļa meitiņu Mildu. Bērnam radās komplikācijas, tālab tēvs strādāja tikai naktsmaiņā, lai dienas varētu pavadīt pie meitas. Pēc divu nedēļu bezcerīgas ārstēšanās meitenīti ar rokas ratiņiem pārveda mājās (grūti gan šo vietu tā nosaukt, bet meitenītei vecāku tuvums nāca par labu – ar laiku viņa izveseļojās).

Fabrika darbu pārtrauca, ar nelielo iekrāto naudiņu bēgļu trijotne kaut kā izvilka līdz maijam.

Bēgļu nometnē Kolburgā, pēc tam Eiŗtetē, jau stipri baumoja, ka latviešus piespiedu kārtā sūtīs atpakaļ uz Latviju. Vīrus sadzina sporta laukumā un lika izgērbties līdz viduklim, meklējot padusē ietovēto asinsgrupas zīmi. Arī Jāni Dambīti ieslodzīja pilsētas cietumā, lai gan viņš nebija kaŗojis ne dienu. Vēlāk izradījās, ka divi viņa vārda brāļi bija dienējuši Latviešu leģionā, un uzvārdu sakritība vēl vairākus gadus Jānim izradījās liels šķērslis.

Eiŗtetē jau bija dīpišu nometne ar stabilām tradicijām – bērni

mācījās skolā, pieaugušie apmeklēja dažādus kursus, dziedātāji dziedāja,

1944. gada 22. novembrī
Štangardē
dejojotāji dancoja, spēlētāji spēlēja.

Rīkoja pat dziesmu svētkus. Nometnes vadība latviešus vērtēja augstu. Taču dzīvei nometnē pienāca gals, un nācās atstāt vietu, kur pie barakām jau ziedēja nesen iedēstītās puķes. Pēc filtrācijas Jānis Dambītis pieteicās darbos pusmilitārā amerikāņu armijas vienībā *Labor Service Co.* Darbdienās vīri no ģimenes bija šķirti, tikai ar laiku izdevās ģimenes pārvietot tuvāk.

«Dzīve kļuva pieņemama, bet ne droša, vēl divi gadi pilnvērtīgai dzīvei bija zuduši,» tā Jānis.

Bēgļu sievas no UNRRAs dotajiem materiāliem adīja svīterīšus armijas virsnieku bērniem. Velta adot sameistaroja arī kādu skaistu rakstiņu (te nu varam iztēloties, kā mazie amerikāņi Ziemsvētku vecītim pantiņus skaitīja ar latviešu auseklīšiem rotātām drēbēm mugurā). Vēlāk Velta apmeklēja žēlsirdīgo māsu kursus un kādu laiku strādāja par zobārsta asistenti.

Abi Jāņa brāļi Kārlis un Roberts (kas tikko bija atgriezies no angļu gūsta Ēģiptē), arī Veltas jaunākais brālis Andrejs devās uz Austrāliju. Dambīši pieteicās uz ASV un sāka gaidīt galvojumu – to viņi arī dabūja no Cēsainē dzimušā mācītāja Pāvila Ķirsona.

Oklahomas pusē – ozolu mežā ganījās kādas 60 angoras kazas un aitas. Tās gaidīja čaklus kopējus. Pie šķūņa dzīvošanai bija piebūvēta maza istabiņa, pa kuŗu aukstā laikā straumītēm tecēja kondensējies ūdens, jo ugunsdrošības dēļ krāsniņu varēja kurināt tikai noteiktu laiku. Veltai bija jāapdara mājassolis. Saimniecei – kafijas krūze bija jāpienes vannas istabā.

«Baltie vergi,» tā, tagad to laiku atceroties, par savu statusu saka Jānis Dambītis.

«Pēc dievkalpojuma 18. novembrī latvieši rīkoja saietu. Tautieši sarunāja paņemt līdzī maizītes kopīgam kafijas galdam. Pat tādu mazumiņu skopā

saimniece mums aizliedza. Un reiz bija tāds gadījums. Saimniecei ciemos nāca draudzenes spēlēt kārtis. Noteica man – iztīri man labi virtuvi. Tā arī izdarīju. Iztīrīju, kā vienmēr esmu radusi – kārtīgi, bet saimniece man aiz muguras ar baltu lupatiņu gāja pārbaudīt! Tad nu gan mana sirds sāpēja. Kā tā var – man neuzticēties?" atceras Velta.

«Bet galvenais, ka es, visu laiku pa lauku nostrādājies, dzīvoju praktiski pusbadā. Man smaga darba netrūka – jābaro kazas un aitas, jāizdancina mežā pārdošanai audzētie kokerspanieli. Pavasarī uz lauka sastādījām un apkopām pustūkstoš tomātu un pustūkstoš piparu stādu, palīdzēju saimniekam celt mājai piebūvi,» stāsta Jānis.

«Uz veikalu tikt bija grūti. Pat uz baznīcu mūs svētrītā nepalaida,» Velta un Jānis viens otru papildina. «Kādiem kaimiņos mītošiem latviešiem bija labi saimnieki, viņi mūs paņēma savos ratos. Tā vismaz tikām pie citiem cilvēkiem. Reiz saimniece sacēla traci tikai tāpēc, ka Velta bija centusies pietaupt man savu tiesu – brokastu piena glāzi. Tad nu reiz mums apnika būt par baltajiem vergiem. Uzteicām vietu. Saimniece centās atrunāt, visvairāk jau gribēja pieturēt par kalponi Veltu. Mēs lepnī teicām: ja būs kaut viena maizes šķēle par abiem, dalīsim to uz pusēm! Salikām savu mantību pāris koka kastēs, kas bija vēl līdzī no Vācijas (tās glabājas mūsu garāžā vēl tagad, piemiņai) un ar paziņu Dansonu palīdzību nokļuvām Denverā. Tur ātri vien tikām pie darba, maizes, pat vācu konditoru ceptām kūkām. Triju dienu laikā sameklējām istabiņu pie ģimenes, kur vīrs bija prom Korejas kaŗā. Samaksa bija pavisam neliela, jo Jānis nopļāva zālienu un paveica citus āra darbus. Korejas kaŗa laikā bija iespēja nopelnīt labāk nekā miera laikos –

– tanku dūres ražoja trīs maiņās, arī svētdienās...

Pēc tam, kad kara pasūtījumi beidzās, darba devēji Jānim jau bija sameklējuši jaunu darbavietu *Haniwell* firmā, kurā izgatavoja elektroniskas ierīces fotoaparātiem un medicīnas instrumentiem. Veltai darbs iegādājās krietni vienmuļāks – koferu fabrikā *Samsonite*. Toties nopelnīt varēja gluži labi. Protams, mūžīgā spriedze bojāja veselību, līdz pensijas gadiem Vela «neizvilka». Ārstu komisija secināja – augstā asinsspiediena dēļ pat medicīniskās pārbaudes slodze sievietes sapulētajai sirdij par smagu.

Jānim no jaunības gadiem prāts vairāk nesās uz lauksaimniecību, taču šeit, Amerikā, bija jāmacās pavisam kas cits. Viņš apguva smalkmechaniķa arodu.

«Neklātienē iestājos tā sauktajā Radio un televīzijas akadēmijā, diplomu vēl glabāju. Denverā vienā darbavietā, *Honeywell* firmas Technisko instrumentu nodaļā, nostrādāju 22 gadus. Denverā nopirkām divstāvu māju. Atkārtoti aicinājām pie sevis uz pastāvīgu dzīvi manu māti Jūli. Viņa bija izgājusi Sibīrijas balto vergu ceļu. Tikai pēc desmit izceļošanas atļaujas iesniegumu reizēm viņa sa-

Jūle Dambīte jaunībā

Jūle Dambīte pēc atgriešanās no Sibīrijas

ņēma atļauju izbraukt no toreizējās PSRS,» stāsta Jānis Dambītis.

Beidzot visi trīs brāļi un māte atkal varēja satīties brīvajā pasaulē un pieminēt Jāņa tēvu, kas jau pirms trešā dēla nākšanas pasaulē bija kritis varoņa nāvē, un pateikties māmuļai, kurā arī abus vecā-

kos Dambīšu puikas izaudzināja kā savus miesīgus bērnus. Dēli atcerējās, ka dažkārt māmuļa pret pastarīti bija pat bargāka, nekā pret lielajiem dēliem, lai tikai neiedzīvotos nejaukajā pamātes vārdā.

Liktenis lēmis, ka Veltai un Jānim dzīvē allaž bijis par kādu sirsniģi jārupējas. Velta jau no mazotnes gādāja par astoņus gadus jaunāko brāli Andreju. Amerikā Dambīši palīdzēja izaudzināt un izskolot trīs Andreja bērnus – Debru, Jāni un Lūciju. Pastarītei Lūcijai bija tikai divi gadi, kad māte ģimeni atstāja. Ikdienu sarunās Dambīši nemitīgi piemin septiņus mazos mīļos radīņus. Tagad dzīves novakaru saulaināku dara brāļa Jāņa meita Maija un ciemodamies arī viņas dēls Dainis. Tagad Tāpēc ziemas laikā uz

Dainis Lejiņš; pirmajā klasē viņš mācījās Floridā

Denveras latviešu biedrības dāmu komitejas locekles 1946. gada 1. janvārī.; otrā no labās Velta Dambīte

Velta un Jānis Latvijā viesojušies vairākkārt, bet uz pastāvīgu dzīvi atgriezies baidās, jo pieraduši pie Kalifornijas siltā klimata.

Kā jau pieminēts, pie Dambīšu mājām palmas vietā iestādīts bērzs. Kalifornijā bērzi nemaz nav retums. Taču meksikāņu dārznieki, nezinādami, ka bērzus nedrīkst apgriezt, to tomēr

Velta Dambīte savā puķu dārzā

Jāņa Dambīša 90. dzimšanas dienā 2005. gada 26. janvārī

zaļojošo krūmu un palmu fona apcirptie bērzi izskatās īpaši bēdīgi. Dambīšu bērzam esot pašam savs zaļošanas kalendārs, gluži tāpat kā ikviena cilvēka mūžam.

Jā, Bieziņu dzimtas atvasei Veltai Kalifornijā, par spīti vecuma kaitēm, ir skaista atvasara.

Taču mūsu atmiņās visiem tiem, kuri ziemu pavada Kalifornijā, neviens un nekas nevar izdzēst skatu, cik skaists ir ikviens bērzs ne tikai plaukumā, bet arī sarmā un sniegā...

Anita Mellepe

(Visi foto no Dambīšu

Acis pasaka tikpat cik lūpas.

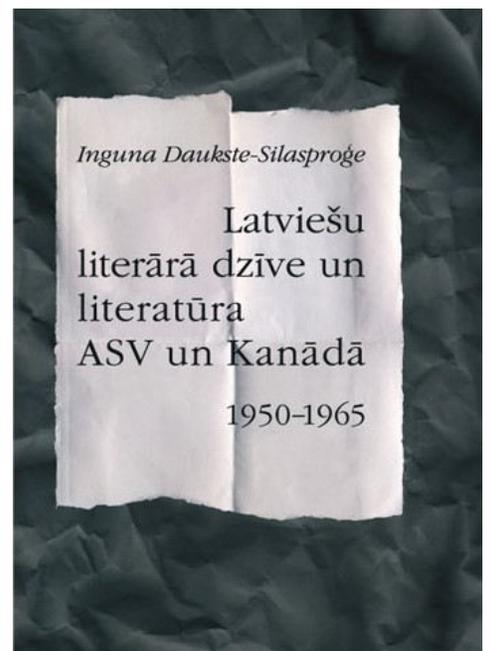
Trīs lietas rada mīlestību: ticība, kautrība un dāsnums. Sievietes skaistums ir viņas gudrībā, viņas gudrība – skaistumā. Austrumu gudrības

**Literātūrzinātnieces Ingūnas Daukstes-Silasproģes pētījums
«Latviešu literārā dzīve un literatūra ASV un Kanādā 1950-1965»**

Lasot Valtera un Rapas apgādā izdoto monografiju, gūstam ieskatu laikposmā, kas vēsturē dēvēts par latviešu trimdinieku izklīšanu un iedzīvošanos pasaulē – došanos prom no bēgļu nometnēm Vācijā un nonākšanu ASV un Kanādā (1950-1965).

Izdevumā autore raksta par latviešu literāro dzīvi ASV un Kanādā – rakstnieku ikdienu, sarīkojumu norisēm, latviešu preses izdevumu daudzveidību un grāmatniecības attīstību. Autore pētījusi tolaik trimdā mītošo latviešu atmiņas un vēstules, trimdas laikrakstus un žurnālus u. tml. Autore grāmatā iztirzā trimdas literāro darbu – dzejoļu, īsprozas un romānu – tematiku, spilgtākos tēlus un kritikas presē, līdztekus pievienojot pašu trimdinieku stāstījumu par sajūtām, domām un pārdzīvojumiem, dzīvojot svešumā.

Grāmata izdota sadarbībā ar Latvijas universitātes Literatūras, folkloras un mākslas institūtu. Izdošanu finansiāli atbalstīja Latvijas Zinātnes padome, Valsts Kultūrkapitāla fonds, Pasaules brīvo latviešu apvienības Kultūras fonds, Amerikas latviešu apvienības Kultūras fonds, apvienība TILTS, Edgara Sūnas piemiņas fonds un Latviešu rakstnieku apvienība ASV.

Losandželosas māsu pilsētas

- Atēnas – Grieķijā 1984*
- Oklenda – Jaunzēlandē 1971
- Berlīne – Vācijā 1967
- Bordo – Francijā 1964
- Pusana – Korejā 1971
- Eilata – Izraelā 1959
- Gīza – Ēģiptē 1989
- Guandžou – Ķīnā 1981
- Džakarta – Indonēzijā 1990
- Kauņa – Lietuvā 1991
- Lusaka – Zambijā 1968
- Makata – Filipīnās 1992
- Meksikositija – Meksikā 1969
- Mumbva – Indijā 1972
- Nagoja – Japānā 1959
- Salvadora – Brazīlijā 1962
- Sansalvadora - Salvadorā 2005
- Splita – Chorvatijā 1993
- Sanktpēterburga – Krievijā 1989
- Taipeja – Taivanā 1979
- Vankuvera – Kanadā 1986

* Sadraudzības apstiprināšanas gadi

Losandželosai ir 21 māsu pilsēta sešos dažādos kontinentos, un bieži notiek māsu pilsētām veltīti svētki.

Māsu pilsētu programmu 1956. gadā ierosināja ASV prezidents Dvaits Eizenhauers, lai stiprinātu

partnerību starp ASV un citām pasaules pilsētām. Par pirmo Losandželosas māsu pilsētu 1959. gadā kļuva Nagoja, Japānā.

Laikrakstā *California Staats-Zeitung* vēstīts, ka nesen Losandželosā ieradās Berlīnes birģermeistars Klauss Vovereiters, lai piedalītos svinībās par godu abu pilsētu 40 gadu māsībai. Birģermeistars ar pavadoņiem aizbrauca uz Grifita parku, nofotografējās pie Berlīnes bronzas lāča, pēc tam devās uz Berlīnes mežu, kas atrodas netālu no observatorijas. Tur delegāciju sagaidīja vācu skolas bērni, kuŗi tālo viesi apsveica ar vārdiem: «Guten Morgen, Herr Būrgermeister!» un četras meitenes spēlēja arpu.

Viesi pastaigājās par Berlīnes mežu, kur ceļrādis vēstī, ka līdz Berlīnei ir 5796 jūdzes, un aplūkoja varenī izaugušos kokus. Birģermeistars pateicās bērniem un pieminēja abu pilsētu līdzību – Losandželosā dzīvo apmēram 140 dažādu tautību pārstāvji, un Berlīnē uz dzīvi apmetušies iebraucēji no 180 valstīm.

Delegācija Berlīnes mežā iestādīja jaunu koku. Pirmo koku te pirms 17 gadiem iedēstīja toreizējais Berlīnes birģermeistars Valters Mompers. Pasākuma dalībnieki pieminēja arī prezidentu Džonu F. Kenediju, kas ar savu slaveno izteicienu «Ich bin ein Berliner» toreiz sadalītai pilsētai pievērsa visas pasaules uzmanību.

Jācer, ka Losandželosas māsu pilsētu skaits vēl vairosies. Laba māsu pilsēta Losandželosai taču būtu, piemēram, Liepāja!

Astra Moora

Ikviena Dienvidkalifornijas latvietis aicināts kļūt par Amerikas latviešu apvienības biedru!

ĀLAS 56. kongress notiks no 11. līdz 13. aprīlim Čikāgā. ASV ir ap 90 000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no tiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši nav ALAs biedri. Mūsu biedrība varētu uz kongresu sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā! ALAs Biedru nozares vadītājs ir Marcis Voldiņš, e-pasts: mvoldins@aol.com; tālr.: 617-969-2310.

Izlūkbraucienā uz Venturu

Losandželosas latvieši Dziesmu svētkus rīkojuši jau četras reizes: 1970. gadā Rietumkrasta IV dziesmu svētkus pašā Losandželosas centrā, Biltmora viesnīcā. Rīcības komitejas priekšsēži toreiz bija Helmutis Braukis un Vilis Lapenieks vecākais. Rietumkrasta VII Dziesmu svētki 1977. gadā notika Pasadenā, rīcības komitejas priekšēža Jāņa Taubes vecākā vadībā. Rietumkrasta XI dziesmu svētku 1989. gadā Longbīčā galvenais rīkotājs bija Arnis Tūbelis. 1999. gadā Rietumkrasta XIII Dziesmu svētki notika Tūkstošozolu pilsētā, rīcības komitejas priekšsēdis bija Valdis Pavlovskis. Rietumkrasta XV Dziesmu svētki 2008. gadā arī tiek rīkoti Dienvidkalifornijas ziemeļu pusē – Venturā. Rīcības komiteja jau rīko sēdes, spriež un pārspriež, gudro, ko aicināt uz svētkiem no Latvijas, plāno, kad, kas un kur notiks. Būs arī viens otrs pārsteigums, taču nedrīkstu tos atklāt.

Nolēmu izdibināt, cik ērti Venturā var nokļūt ar vilcienu, un kādā jaukā dienā aizbraucu ar auto līdz Burbankas stacijai, kas atrodas tieši pretī lidostai. Auto pa dienu var atstāt pie veikala *Fry's*, kur ir plašs laukums. Jau iepriekš biju izpētījusi sarakstā vilciena pienākšanas un atiešanas laiku. Uz perona biju vienīgā, vēlāk ieradās pārtis ar diviem bērniem un kāds jauns puisis. Vilciens pienāca laikā, kāpu tik iekšā un gaidīju, kad pienāks konduktors iekasēt naudu par biļeti. Konduktori vilcienā ir ārkārtīgi laipni, tērpušies glītās uniformās (man arī tādu patiktu valkāt). Vīrietis un sieviete ar bērniem iekāpa tajā pašā vagonā, un sieviete konduktoram stāstīja, ka ar šo vilcienu braucot pirmo reizi. Acīmredzot arī viņi devās ekskursijā. Konduktors ģimeni tūlīt aizsūtīja uz pirmo klasi. Pēc Burbankas nākamā pietura ir *Van Nuys*. Tur ir iekārtota stāvvietā automašīnai – *Park and ride*.

Pēc tam pieturas ir *Chatsworth*, *Simi Valley*, *Moorpark*, *Camarillo*, *Oxnard* un pēc tās nākamā ir Ventura. Var braukt arī no Losandželosas galvenās stacijas vai Glendāles. Ceļā jāpavada apmēram divas stundas, bet rūpju nekādu – brauc un skaties pa logu, kam gaŗām slīd dažādas jaukas ainavas. Biļetes cena vienā virzienā ir 16 dolaru, pensionāriem 15% atlaide. Ventura nav galapunkts, var braukt tālāk līdz *Carpinteria* vai *Santa Barbara* un pat līdz *Paso Robles*. Venturas stacija – patiesībā tur nekādas stacijas nav, tā ir tikai pietura – atrodas ļoti tuvu viesnīcai, kur nākamgad septembrā sākumā notiks Dziesmu svētki. Tātad silti ieteicu visiem, kuŗi uz tiem dosies, braukt ar vilcienu. Ventura ir ļoti jauka pilsētiņa ar daudzām baznīcām, pieminekļiem, varenu pilsētas valdes ēku, visvisādiem senlietu veikaliņiem.

Atpakaļ iznāca braukt no Oksnardas, tur ir īsta

stacijas ēka, kuŗā var ieiet, dabūt kaut ko iekost vai nopirkt kādu dzērienu. Vilciens kavējās, par to skaļi paziņoja un lūdza uzkavēties stacijā. Kad pienāca vilciens, pasažierus no stacijas ēkas aicināja iznākt uz perona un ļoti pieklājīgs konduktors norādīja, kuŗā vagonā jākāpj.

Pēdējā laikā iedzīvotāji aizvien vairāk tiek aicināti izmantot publisko transportu, jo ļoti drīz var pienākt brīdis, kad uz visiem ceļiem, visām ielām būs nebeidzami automašīnu sastrēgumi un neviens vairs nekur netiks...

Cita pievilcīga pilsēta – Santabarbara – atrodas tikai divu vilcienu pieturu attālumā. Kalifornijas tūrisma aģentūras pārstāvji nesēn paziņojuši, ka tūristi, kuŗi Santabarbarā iebrauks ar citiem satiksmes līdzekļiem, ne ar auto, ietaupīs daudz naudas – līdz 50% atlaidei 20 viesnīcās un sešos restorānos, kā arī braucot ar taksometru, pērkot pārsēšanās biļeti lidmašīnā, mūzejos u. tml. Ierosinu aiznākamās Rietumkrasta dziesmu svētkus rīkot Santabarbarā, jo tur arī dzīvo vairākas latviešu ģimenes.

Taču nākamgad *dziedādami un spēlēdami* ar vilcienu brauksim uz Venturu!

Astra Moora

Venturas pilsētas valdes ēka un pilsētas dibinātāja Buenaventuras piemineklis

Sieviešu ansamblis «Serenāde» aicina dziedātājas visās balsu grupās. Pieteikties, zvanot: 323-301-5906 vai rakstot: kudlane@aol.com

Cilvēki mums līdās**Kad visu mūžu turies pie stipras rokas...**

Pat Dievnams bez cilvēkiem ir tikai aukstas sienas. Ar ļaužu silto elpu ienāk draudzes dzīvā sirds – izturīgāka un karstāka par Mūžīgā uguns liesmu.

Losandželosas latviešu baznīcas sliedni pārkāpjot vairākkārt, sāk jau pierast pie zināmām sejām un to atrašanās vietas, pat ja vārda un uzvārda personām nezini.

Labās puses sestajā rindā no priekšas (vai trešajā – no aizmugures skaitot) ik svētdienas ierasts redzēt Bitīšu pāri. Laulātie izskatās krietni jaunāki nekā liecina dokumenti. Var jau būt, tas tālab, ka Jānis ļaudīs neskopojas ar smaidu, bet Dzidras dzīvīgajās acīs atspoguļojas visi klātesošie notikumi.

Esmu pamanījusi, ka, no auto izkāpis, Jānis nedaudz pieklibo, bet arī par to viņš tikai pajoko: «Kad esmu pie stūres, tad jau nesāp nekās!»

Jāņa gaitā jorojām jūtams tautasdeju kopas «Pērkonītis» vieglums.

Svētrīta noskaņās iekšīgi un ārīgi sapostajam pārim Apelsīnu pagastā jāsēstas spēkratos jau pusdeviņos no rīta, lai nenokavētu dievkalpojumu.

2007. gada 25. marta rītā, Mārasdienā, sarunas laikā ar mācītāju Dāvi Kaņepu altāra priekšā uz celīšiem noietās veseli 18 mazie latvieši. Šķiet, viņi baznīcā jūtas kā mājās. Bet kāda bija pirmā ienākšana svētnamā abiem Bitīšiem?

Mazajai Dzidrai ceļš uz baznīcu sākās pie staltās vecmāmuļas Marijas rokas. Brāļu un māsu pulkā pāris kilometru līdz Torņakalna skaistajai svētnīcai pastarīte nosoļoja bez čīkstēšanas. Tam bija jābūt cildenam skatam – vecmāmiņa, rīdziniece būdama, uz dievnamu gāja ar cepuri galvā (tikai pašā mūža novakarē viņa samierinājās ar tumšu lakatiņu), ar mazbērniem aplipusi kā svētīts vīnogu ķekars. To, kā baznīcā uzvesties, vecmāmiņa meitenītei bija

noteikusi jau mājās, bet arī bez pamācībām bērni redzēja – Dieva priekšā vecmāmiņa ceļgalus nekad nesaudzēja.

Visi skaistie bērnu un jaunības dienu svētrīti Dzidrai saistās ar Torņakalna draudzi (starp citu, šajā baznīcā pie Juŗa Rubeņa praktizējās Dāvis Kaņeps), bet kaŗa juku laikā iegadījās tā, ka meiteni iesvētīja Vecrīgas Jāņa baznīcā. Jauniešiem tajā dienā mācītājs esot teicis: jums šodien vajag no visas sirds kaut ko vēlēties. Dzidra, kuŗai sirds bija skaidras ticības pilna, lūdās: «Lai Jēzus Kristus visu mūžu stāv man klāt!»

Jau pēc pāris gadiem jaunieze dabūja izjust savas ticības un pārliecības brīnumaino spēku. Pēc nelaimes gadījuma uz ceļa viņa pamirusi trīs dienas nogulēja Stradiņa slimnīcas pagrabstāvā, un tad notika brīnums: viņa atdzīvojās, un pēc ārsta norādījuma sanitāri Dzidru ienesa palātā – atpakaļ pie dzīvajiem!

Vai gan toreiz viņa varēja iedomāties, ka atjaunosies ne tikai dzīvība, bet arī veselība, ka liktenis viņai būs lēmis dzemdēt meitu, pārdzīvot lielus ģimenes dzīves satricinājumus, aizritējušā gadsimta 70. gados nokļūt Amerikā, kur pēc kaŗa jau mitinājās māsa ar vecākiem? Strādājot sirdij netīkamus, bieži vien pat pazemojošus kalpones darbus – tur visur bija vajadzīga tā Kunga mierinājums, palīdzība un svētība...

Kad dažādi uztraukumi pārvēlušies cilvēka galvai, tad jau var pasmieties par visu ko – arī par pavalstniecības piešķiršanas eksāmena grūtībām. Tobrīd, kad bija jāraksta diktāts angļu valodā, Dzidra lūgtin lūdās – lai taču viņai Kāds palīdz, un atkal esot noticis neticamais – sievietes roka it kā tika vadīta. Pieticis ar pirmajiem trim pareizajiem teikumiem, un pārbaude bija izturēta!

Mēs katrs varam prātot par to, kas dzīvē ir svarīgāks – gudrība vai ticība. Dzidras meita Sandra apgūst reliģijas zinātni skolā un ļoti daudz mātei stāsta par ticību no zinātniskā viedokļa.

Tai pašā laikā, kad mazā, ņiprā rīdziniece drošu soli kāpa pa Torņakalna baznīcas majestātiskām akmens kāpnēm, ceļu uz Aizkraukles baznīcu mēroja Jānis Bitītis. Viņa pirmais košākais iespaids bijis tieši Lieldienu dievkalpojums. Tolaik nekādi bērnu rīti, bērnu stundas vai Bībeles stundas bērniem modē vēl nebija. Ja nespēj gaŗo dievkalpojumu bez dīdīšanās izturēt – sēdi mājās! Jānim mājās palikt negribējās – baznīcā bija daudz interesentāk. Diemžēl arī Jānim neizdevās iesvētīties dzimtās puses staltajā dievnamā. Kaŗa viesulis viņu aizrāva uz Vāczemi, svētības vārdus viņš saņēma Hanoverā – bez mīļu cilvēku klātienē un puķu klēpjiem, jauku meiteņu apbrīnas pilniem skatieniem, bez fotografēšanās baznīcas dārzā – bez

visa tā, kas bija tik ierasts mierlaika Latvijā! Būdam tālu prom no mājām, puisis allaž kā svētbildi acu priekšā turēja dārgu ainu – māmuļa svētdienas rītos, kad baznīcas brauciens nenotika, pirms brokastīm lasa savai saimei priekšā Bībeli. Neviens šajā dienā pat nemēģināja ieplānot ko citu, svētdienas tika godāta un svētīga atbilstīgi tās vārdam.

Arī Jānim dzīves raibajās gaitās ne vienreiz vien nācies lūgt palīdzību Dievam un pateikties par uzklausīšanu gan kļūmīgā nelaiemes gadījumā uz brīvceļa, gan slēpju nobaucienā iedzīvojoties smagākā traumā (tolaik jau katram vēl kaklā nekarājās kabatas tālrunis!) – tā vien šķiet, kāds no augšas cītīgi gādāja, lai uz palīdzību Jānim Bitītim ilgi nebūtu jāgaida. Kādas gan visādas klizmas cilvēkam negadās, smagus, fiziskus darbus strādājot – Jānis no visām tām tika pasargāts, laimīgi sagaidīja pensijas gadus, vairākkārt viesojies dzimtenē. Par to visu Jānis savās lūgšanās pateicas Dievam.

Abi Bitīši dzīves gaitā latviešu un luterāņu baznīcai palikuši godam uzticīgi. Jā, kādreiz gan esot iegājuši palūkoties, kā izskatās amerikāņu baznīcās. Bet nu jau – gadu divdesmit – ceļš ved tikai uz Losandželosas Upmalas ielu 1927.

Ļoti iespējams, ka mazie un pusauga lavieši, kuŗi savu sirdi garīgās lietās sāk iesvaidīt tikai tagad, pat neatceroties šo pāri pēc vārda, viņus tomēr saglabās vizuālā atmiņā. Gan vakardienas, gan šodienas Dienvidkalifornijas latviešu draudze nemaz nav iedomājama bez Bitīšu līdzdalības. Lai tā būtu vēl daudzus skaistus gadus.

Anita Melleupe

Foto: Anita Melleupe

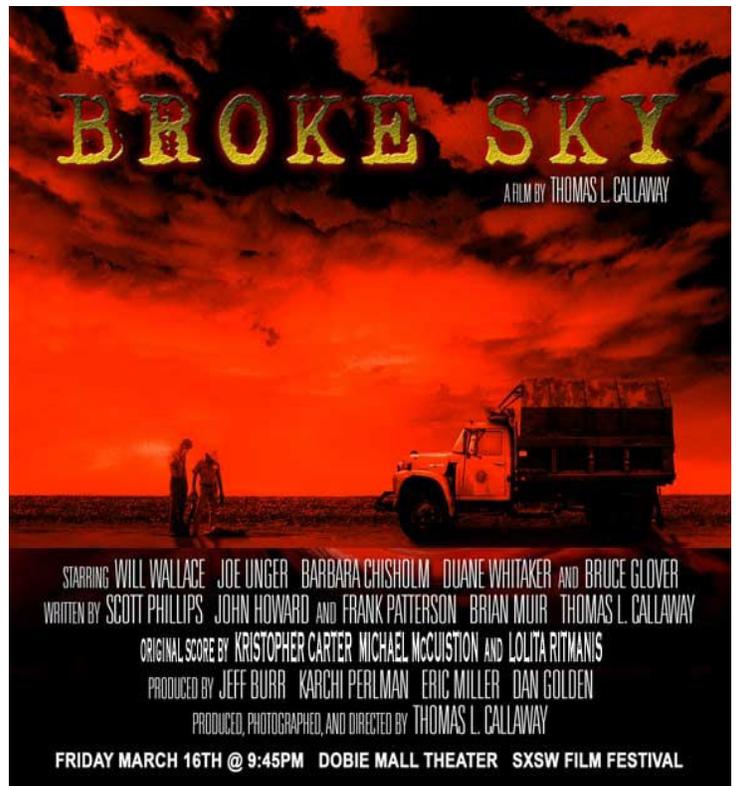
Septītā *Emmy* nominācija Lolītai Ritmanei

Jau 14. jūnijā uzzināsim, vai komponisti Lolita Ritmane, Maikls Makkvisčins (Michel Mccuiston) un Kristofers Kārteris (Kristopher L. Carter) ieguvuši *Emmy* godalgu kategorijā «Par izciliem panākumiem mūzikālā vadībā un komponēšanā» par mūziku bērnu animācijas filmai *Legion of Super Heroes*, kad notiks 34. gadskārtējā godalgošanas ceremonija (Creative Arts and Entertainment Awards Ceremony). Lolītai Ritmanei šī ir jau septītā nominācija, 2001. gadā viņa saņēma *Emmy* godalgu par mūziku animācijas filmai «Nākotnes sīkspārņcilvēks» (Batman Beyond).

Teksasas pavalsts pilsētā Austinā kinofestivālā *South By Southwest* 16. martā notika pirmizrāde režisora Tomasa L. Kalaveja (Thomas L. Callaway) filmai "Sašķeltās debesis" (Broke Sky), kam mūziku komponējusi minētā trijotne – *Dynamic Music Partners*. Filmā stāstīts par diviem draugiem, kuŗu darbs ir uzturēt kārtībā brīvceļus. Kādu dienu viņi uzzina ilgi glabātu pagātnes noslēpumu, kas izmaina abu dzīvi uz visiem laikiem.

«Dinamiskie mūzikas partneri» Lolita Ritmane, Maikls Makkvisčins un Kristofers Kārteris komponē mūziku filmām vairāk nekā 15 gadu. Komponisti 16. martā ieradās filmas «Sašķeltās debesis» pirmizrādē, kur skatītāji viņus jūsmīgi sumināja. Viņu mājaslapa tīmeklī: www.dynamicmusicpartners.com

A. M.

Amerikāņu airētāju vienības kapteine – latviete Ligita Kaviere

Dienvidkalifornijas universitātē (USC) jau trešo gadu zinības pilsētplānošanā, attīstībā, likumdošanā apgūst latviete Ligita Kaviere. Viņa un amerikāniete Džesika Smita ir šīs universitātes airētāju 40 meiteņu vienības kapteines. Ligita dzimusi 1985. gada 3. jūlijā, ar airēšanas sportu viņa nodarbojas no 14 gadu vecuma. Ligita ieguvusi 65 medaļas, 2002. gadā bija pasaules meistare junioru divniekā, 2003. gadā četriniekā. Pasaules U-23 meistarsacīkstēs Beļģijā 2006. gada 21. jūlijā viņa iekļuva pusfinālā un bija otrā ātrākā savā gandarījuma braucienā.

Dienvidkalifornijas universitātē, kur mācās 16000-20000 studentu, 17% nav amerikāņu. Stipendiju saņēm tikai neliela daļa. No apmēram 800 studentiem -sportistiem pilnu vai daļēju stipendiju saņēm mazāk par 300, arī Ligita. Universitātes airētāju vienībā ir divas latvietes, divas serbietes, divas bulgārietes, četras polietes, divas čekietes, pārējās amerikānietes. Treniņi notiek desmit reizes nedēļā Sanpedro. Pēc pusotras stundas airēšanas visas atgriežas krastā, nomazgā laivas, airus un – atpakaļ uz mājām, lai nenokavētu lekcijas. Četros pēcpusdienā ir «sausais» treniņš, pēc tā – atkal mācības. Turklāt Ligita paspēj arī nedaudz piestrādāt universitātes grāmatnīcā. Dienvidkalifornijas universitātes airētāju vienības meitenēm reizi divās nedēļās notiek kopējas vakariņas, tajās airētājas izvēl savu Mis Sanpedro – sportisti, kuŗa pēdējās 14 dienās paveikusi ko īpašu, izcēlusies ar ko īpašu vai bijusi ļoti laba draudzene pārējām vienības biedrenēm. Kopīgās spēlēs un brīvā laika pasākumos meitenes labāk iepazīst cita citu, pieslīpē jaunības maksimālisma tik ierastās izpausmes.

Lielas sacensības airētājām bija 31. martā un 1. aprīlī Sandiego – *Crew Classic*, kuŗās piedalījās 2700 airētāju (300 laivu). Galvenās būs *Pacific Ten Conference* meistasacīkstes maija vidū Sakramento. Ja tajās izdosies uzvarēt, vienība varēs piedalīties NCAA meistasacīkstēs (valsts meistasacīkstes universitātēm) maija beigās netālu no Atlantas. Airētājām bija deviņu dienu nometne Sakramento, viņas sacentās ar vietējās universitātes vienību. Losandželosā bija sacensības ar *Loyola Marymount University* vienību, Bostonā ar austrumkrasta skolu vienībām, tostarp Prinstonas universitātes vienību, kas pērn uzvarēja valsts meistasacīkstēs, kā arī ar UCLA vienību.

Kā redzams, Ligita ir ļoti aizņemta. Viņa ir bijusi latviešu namā, bet ļoti bieži, lai kā gribas, jāatsakās no tikšanās ar tautiešiem, jo viņa nav noteicēja par savu laiku. Bieži viņai pietrūkst pat minūtiņu atbildēm uz e-pasta vēstulēm. Katrā ziņā – novēlēsim Ligitai sacensībās allaž sekmīgus startus.

A. M. + A. M.

Dzirdēts, redzēts, lasīts, novērots

■ Eriks Bjulls (Buell) ISF (Interscholastic Surfing Federation) sacensībās Ensinitā ieguva otro vietu un sacensībās Sanklementā ceturto vietu. Viņš ISF

Dienvidkalifornijas universitātes studentes un airētāju vienības sportistes Ligita Kaviere (pa kreisi) un Liene Bertasjus

Treniņnometnē 2006. gada pavasarī Sakramento

Masiere Inese Zaļkalne
Burbank Spa & Garden
2115 W Magnolia Blvd.
Tel.: 818-845-1251
www.burbankspa.com

Middle School Bodyboarding katēgorijā ir 3. vietā Apelsīnu apriņķī un 8. vietā Kalifornijā!

Inga Bjulla nodarbojas ar audumu māksliniecisku apstrādi – tos krāso, apdedzina, apglezno, izmantojot dažādu tehniku. Viņa brauc uz kursiem tepat Kalifornijā, jūnijā plāno doties uz Ohaijo. Tātad nākamā Ziemsvētku tirdziņā Inga pārsteigs ar jau-niem darbiem.

■ **Ansis un Ingrīda Muižnieki** marta beigās no Floridas atkal devās uz Latviju. Ansis atteicies no darba LĀZAs valdē un LĀZAs Apkārtraksta redaktora pienākumiem. Kopš aizritējušā gadsimta 80. gadiem viņš LĀZAs valdē bija Losandželosas kopas vadītājs, LĀZAs konferences rīkotājs dzīvu svētkos Losandželosā, LĀZAs sekretārs, kasieris, LĀZAs Apkārtraksta un LĀZAs e-pasta Ziņu redaktors. Viņš paziņojis LĀZAs valdei par aiziešanu no aktīvā darba pašizgudrotās slimības dēļ: *Gen. McArthur'a syndrome ... they just fade away.* «Par spīti visādām vecuma kaitēm joprojām esmu garā možs, fiziski labā formā, strādāju mūsu *Key Largo* tropiskā dārzā, makšķerēju, vingroju, lasu (John Lewis Gaddis «The Cold War», Laimas Muktupāvelas «Mīla. Benjamiņa», Joseph Conrad darbus u. c.) un strīdos ar Ingrīdu. Esam atraduši maģisko kombināciju – aukstos ziemas mēnešus pavadām Floridā, vasaras savās Rīgas mājās, kopā ar dēla ģimeni. Gadiem ritot, bieži esam ceļojuši un satikuši daudz interesantu cilvēku un redzējuši neticami skaistas vietas,» e-pasta vēstulē raksta Ansis.

■ 16. aprīlī mūs atstāja arī **Silvija Tūbele-Kurmiņa**, dodoties uz savām jaunajām mājām Rīgā.

■ **Dace un Valdis Pavlovski** marta sākumā pāris nedēļu pavadīja Vietnamā; apmeklēja Hošiminu, Danangu, kur Valdis kādreiz «muļļājies pa rīsu lauku dubļiem», un Hanoju. Nav šaubu, ka Valdim pēc

gadiem atkal bija ārkārtīgi interesanti pabūt šajās vietās.

■ Pirms Liendienām uz Latviju atvaļinājumā aizbrauca DK LB biedre un ansambla «Serenāde» dalībniece **Baiba Reitere**.

«Mans dēls aizstāvēs diplomdarbu Latvijas universitātes Juridiskā fakultātē bakalaura grada iegūšanai. Pricējos, ka man būs iespēja piedalīties diplomu izsniegšanas ceremonijā un dažādos izklaides pasākumos. Rīgā strādāšu savas ģimenes uzņēmumā, nodarbojoties ar nekustamo īpašumu pārdošanu, kā arī baudišu mākslu, apmeklējot teātri, operu, izstādes un citus kultūras pasākumus.

Aicinu sazināties ar mani, ja kāds vēlas ko uzzināt par kultūras notikumiem vai uzņēmējdarbības iespējām Latvijā. Mana e-pasta adrese: baibareitere@yahoo.com vai : baba@singingfreedomfoundation.com; tālr.: 371-741-3127. Uz redzēšanos un paldies par kopīgi pavadīto laiku latviešu namā,» raksta Baiba Reitere.

Foto: Anita Mellupe

Baiba Reitere atvadās no draudzes mācītāja Dāvja Kaņepa. Pa kreisi no mācītāja - Annija Tetere

Darbs māju un logu tīrīšanas uzņēmumā saulainajā Kalifornijā, Orange County; Iespēja nopelnīt \$400-\$500 nedēļā; Apmācā tos, kuriem šajā darbā nav pieredzes.

Lieliska iespēja baudīt Kalifornijas jaukumus un strādāt Sīkāka informācija: 949-588-5835 vai 949-290-3122

Big Apple bound Elan Alekzander, 17, wins regional competition and will represent Anaheim Ballet at Grand Prix event in New York

By ERIK ORTIZ

Little girls watch from the window of the door, peering inside the studio at the ballerina leaping and turning to the frenetic music.

She is Elan Alekzander, dancing as a spirited character named Esmeralda. Her bodice is emerald green; the tutu is white. Tiny gold coins affixed to the dress tinkle with every movement.

At one point, Elan holds a tambourine high above her head and gracefully hurls her leg upward, striking the instrument with her foot.

She was good enough to win a regional competition last month, and will represent the Anaheim Ballet in the finals of the Youth America Grand Prix, an international competition in New York City, in April.

The competitors get exposure in front of ballet's elite and winners can snag a contract with the prestigious American Ballet Theatre's Studio Company.

It can be a lot of pressure on a 17-year-old from Anaheim, who has dreams of performing in »Swan Lake« and hopes to become as big as her favorite dancer, Angel Corella, whom she studies diligently on YouTube.

«He's inspiring,» she says.

Elan's parents, Larry and Sarma Rosenberg, directors of the Anaheim Ballet, know how hard she's worked.

«Yee-haw!» her father shouts when she finishes her routine on this recent night.

Elan holds her final pose. And on the other side of the door, the little girls, ballerinas in training, applaud.

Other Anaheim Ballet members participating in the NYC finals event include: Samantha Barrios, Samantha Bell, Christina Del Carmen, Semhar Dory, Patrick Fannon, Kaitlyn Jenkins, Richard Lagunas, Lidia Mercado, Brent Slack, Sara Soto and Victoria-Rose Viren.

The Orange County Register, March 1

Local dance goes on, post Ballet Pacifica Dance

LAURA BLEIBERG

Since my recent stories about the close of Ballet Pacifica, I have heard from concerned dance lovers who fear the public will think ballet no longer exists in Orange County.

That would be a shame. It is frustrating that Orange County still lacks a fully professional company. But

dance studios are plentiful, and there is a handful of serious, ambitious amateur companies.

Anaheim Ballet has launched an ingenious campaign to put itself and classical dance in the spotlight. It has started weekly, two- to three-minute podcasts produced by Evan Rosenberg, 24, the son of Anaheim co-directors Larry Rosenberg and Sarma Lapenieks Rosenberg. Anaheim Ballet is the third company to launch regular podcasts, on the heels of the much bigger and better-endowed San Francisco Ballet and Pacific Northwest Ballet.

The podcasts vary, and include an interview with Larry, a preview of the company's latest production («Hans Christian Andersen»), short clips of spinning or leaping dancers and miniprofiles of current and former Anaheim Ballet dancers. There's one of Evan's sister, Aria Alekzander, who is with American Ballet Theatre Studio Company. (The Rosenberg children, including younger daughter Elan, use "Alekzander" as their stage name.)

A wonderful profile of former dancer Jimmy Cha begins with Cha outside the Anaheim Ballet headquarters, posing in arabesque on metal chairs and pulling himself up the fire escape stairs.

«The thing I wanted to say with Jimmy is there is life outside of ballet for these people,» Evan said. «Our slogan is 'ballet is for everyone.' He's outside climbing around. You can come from the outside and come to ballet through these podcasts. It's not a bad metaphor, I guess.»

Evan came to ballet through his parents, both of whom had professional performing careers, and opened their first dance studio in San Clemente. Evan started lessons at 6 and runs the school's outreach programs.

But after choreographing a national commercial, he became interested in video production and threw himself into learning all the different aspects of writing, editing, taping and producing. He has done a number of projects for 7ate9 Entertainment, the most prominent being the Disney Channel special "High School Musical Dance Along." He also made the 30-minute documentary "St. Catherine's Tradition Marches On," which aired on public television station KOCE/50 in October.

The Anaheim Ballet podcasts are available on YouTube (www.youtube.com/anaheimballet) and iTunes (www.apple.com/itunes), where they can be

downloaded for free. Rosenberg said the podcasts have gotten about 65,000 views on YouTube. New York City Ballet recently started weekly podcasts, so Anaheim Ballet is ahead of the curve, Evan said.

«The response has been tremendous. And we want to keep pushing. Obviously, it's great to push Anaheim Ballet and the company. The bigger goal is to promote ballet in general, to get people to look at it who normally wouldn't, and to get them to say, 'Wow. This is cool. It's not just people in tutus,' and convert them to ballet fans.»

The Orange County Register, April 8

ONLINE DANCE: An image of Anaheim Ballet dancer John Ajayi from a podcast profile by Evan Rosenberg.

Foto: Anita Melleupe

7. aprīlī pēc Sarmas Lapenieces Rozenbergas baleta «Hans Kristians Andersens» uzveduma pirmizrādes *Plummer* auditorijā Fullertonā; no kreisās: Evans Rozenbergs, Ārija Rozenberga, Sarma Lapeniece Rozenberga, Elāna Rozenberga, Lorens Rozenbergs

Stāsts par manu rekvizēto īpašumu

Jau kādā no iepriekšējiem biļetena numuriem rakstīju, cik ērti iepirkties tīmeklī. Neizejot no mājas, var iegādāties pat automašīnu! Tīmeklī var dabūt absolūti visu, un, ja kādu mantu nevar, tad tādas vispār nav! Izrādās, tīmeklī izsolē (*e-bay*) var nopirkt arī mantas, kuņas pasažieriem atņemtas lidostā. Man reiz rekvizēja mazas, salokāmas šuvēju šķērītes ar strupiem galiem. Labi atceros, ar kādu triumfu ierēdnis, kas pēti ekrānu, kamēr somas pa lenti slīd cauri aparātam, paziņoja citiem, ka manā somā ir kāds «ierocis». Šķērītes izvilka un konfiscēja. Nekāda vērtība jau tām nebija, dabūju tās kaut kur par velti. Tās reiz izrādījās ļoti noderīgas, kad gumijas ūdenscaurulītē vietā, kur tā pievienota auto motoram, bija radusies sūce. Labi, ka somā atradās šķērītes, ar kuņu bojāto vietu varēja nogriezt un atkal pievienot. Pazuadētas mantas vienmēr žēl, lai kāda tās vērtība, tāpēc ieraugot, ka *e-bay* izsolē var nopirkt veselu kaudzi tādu pašu citiem atņemtu šķērīšu, nolēmu izsolē piedalīties. Atkal palaimējās, un apmēram par 10 dolariem nopirku visu kaudzi. Pēc kādas nedēļas šķērītes atsūtīja, un sāku tās pētīt. Savējās biju ieskrāpējusi īpašu zīmi. Liels bija mans pārsteigums, kad starp šķērītēm ieraudzīju savējās! Varētu gandrīz vai teikt, ka atradu adatu siena kaudzē! Savējās paturēju, pārējās izdalīju citiem Atkal apstiprinājās senā paruna: «Kas meklē, tas atrod!» Portālā *e-bay* var nopirkt arī visādas citādas konfiscētas mantas. Acīmredzot no lidostām kāds tās lēti nopērk un pārdodot varbūt pat kaut ko nopelna...

Astra Moora

Foto: Evans Rozenbergs

Skats no baleta ainas «Princese uz zirņa»; princese – Elāna Rozenberga, princis – Patriks Fannons

Rūgtās dienas saldākā daļa

Acīgākie, dzirdīgākie un vēriņākie jau sen būs pamatījuši, ka Dienvidkalifornijas draudze uzņēmusies gādību par Neretes puses trūcīgo ģimeņu bērniem. Arī draudzes dāmu komitejas rīkotajās pankūku brokastīs 25. martā saziēdotā naudiņa tiks izlietota šim mērķim. Jau pirmoreiz baznīcas priekšelpā ieraugot paziņojumu un labdaru sarakstu, nolēmu, Latvijā atgriezusies, neretiešus apciemot. Kālab? Pirmkārt, lai pastāstītu par cilvēkiem, kuŗi šajā palīdzības akcijā piedalās. Otrkārt, lai paskatītos, vai bērni skolā savas pusdienu traukus izēduši tikpat tukšus kā pankūku mīļotāji.

Pēc sarīkojuma Tamāra Rūse man uzticēja lielo, skaisto šķītvju salikšanu trauku mazgājamā mašīnā. Tad es pārliecinājos, ka no Pegijas Taubes un Jāņa Taubes vecākā ceptajām 90 pankūkām pat skrandiņa nebija palikusi pāri!

Ēstgribu vairoja arī Lienes Lindes paziņojums: «Ziedošanas traukā – 495 dolari!»

Šķiet, Ciešanu laika dievkalpojums bija patīcis visiem, kuŗiem par to apjautājos, turklāt mācītājs Dāvis Kaņeps bija sagādājis vēl vienu garīgās barības baudījumu – viņš aicināja kopīgi noskatīties mākslas filmu "Luters". Lielākā daļa sarīkojuma apmeklētāju to nebija redzējuši. Prieks bija vērot stāstu, kuŗam gandrīz 500 gadu kultūslānis nav noslāpējis mūžības jautājumu šodienīgumu (varbūt arī otrādi). Jo, kā zināms – *mīlestība un naidis, uzticība un nodevība, drosme un glēvums* ir – kā arābu parunā – vienas nūjas divi gali.

Šai svētdienai bija daudz krāsu gan baznīcas zālē, gan tās pagrabstāvā. Pēc pankūkbrokastīm lejas telpās balsi un soļus spodrināja uzveduma «Kaba(re)monts» dalībnieki brāļu Rūšu vadībā, jo dziesmusvētki Indianapolisē tuvojas ar joni, un ir pamats cerēt, ka visos trijos koncertos klausītāju netrūks.

Toties dievnama gaismas pielietajā zālē pulcējās ansmbļa «Serenāde» dalībnieces. Linda Richtere līdzās klavierēm nostājās jau otrreiz – dievkalpojuma laikā viņa par godu savai māmuļai, kas nesen aizgājusi aizsaulē, izjusti nodziedāja «Par katru stundu Dievam pateicos...» – , Norai Mičulei spēlējot pavādījumu.

Dzimtenē šajā laikā, šajā dienā – 25. martā – gandrīz katrā dzimtā atmiņā atsauc kādu komunistisko represiju upuri. Viņus pieminot, klusuma brīdī lejas zālē tautieši piecēlās kājās. Man vēl ilgi ausīs skanēja Lindas dievkalpojuma laikā dziedātā fraze «Kā aiziet strauti, pazūd sniegs...»

Pēc pilnvērtīga mūža cilvēka aiziešanu iespējams salīdzināt arī ar strautu, ar kūstoša sniega tērcēm...

1941. un 1949. gada izvešanas salīdzināmas ar ļaunuma spēku viesuli, kuŗa postu nespēj mazināt nedz laiks, nedz kristīgā piedošana...

Pirms dažiem gadiem Sibīrijā satiku pusmūža cilvēku – vecāki viņam bija miruši izsūtījumā, lai atgrieztos Latvijā, nebija naudas pat ceļa biļetei. Par

dzimteni viņš nezināja neko, valoda sen aizmirsta, mīļās sejas – arī. Tikai vārds viņam bija palicis latviskais. Viņš pat nezināja, ko tas nozīmē... Tam cilvēkam neviens un nekad Lieldienu rītā neceps latviskas pankūkas....

Anita Mellupe

Foto: Anita Mellupe

Kamēr baznīcēni augšstāvā dziedāja korāļus, omulība un darbaprieks valdīja baznīcas lejas zāles virtuvē, kur saimniekoja Tamāra Rūse (pa labi) un Daina Ābele. Pēc trauku novākšanas Tamārai sākās nākamais darba cēliens - mēģinājums dziedāšanā un dejošanā «Kaba(re) monta» uzvedumam Dziesmu svētkos Indianapolisē

Foto: Anita Mellupe

Jānis Taube vecākais un viņa vedekla Pegija Taube izcepa 90 pankūkas!

Kur pavāru daudz, tur ēdiens piedeg.

*

Siltumā neaizsapņojies par rītdienas siltumu, laimē – par rītdienas laimi.

Austrumu gudrības

Dod, Dieviņi, otram dot...

Liela vai maza draudze – dāmu komitejas dāmas Lieldienu rītā allaž dabū noskrieties. Kuplā draudzē it kā varētu būt vieglāk atrast vairāk palīgu, bet... jāiztiek vien ar tiem pašiem spēkiem, kuŗiem nekad nav par grūtu darboties citu labā. Arī mūsu dāmas galdus Lieldienu brokastīm sākušas klāt jau iepriekšējā dienā.

Dienviņkalifornijas draudze nav maza, bet diemžēl dāmu komiteja nekad tā droši nevar paredzēt, cik tautas svētdienas rītā sapulcēsies baznīca, cik no tiem paliks ar savējiem kopā arī uz mielastu.

Pērn baznīcēnu bijis tik pulka, ka visi trauki izēsti tukši. Šogad saimnieces likušas uz galda labumu vairāk – lai tikai kāds nepaliek svētās dienas rītā neēdis!

Ieejot lejas zālē un skatot glīti saposto un bagātīgo galdu, ne vienam droši vien vien nāca prātā tautasdziesmas rindas:

Pie Dieviņa gaŗi galdi, tur sēd pati mīļā Māra...
Dod, Dieviņi, kalnā kāpt, ne no kalna lejiņā...
Dod, Dieviņi, otram dot, ne no otra mīļi lūgt...

Šajā rītā baznīcā pulcējās un pie brokastu galda bija manāmas arī pavisam reti redzētas sejas. Tādēļ vien, lai slavēts Lielās dienas rīts!

Anita Mellepe

Foto: Anita Mellepe

Lieldienu dievkalpojuma visjaunākā dalībniece bija Anitas Verbelovas meitiņa Aija, kas nevienam nelika savu klātieni manīt un kopējā sarīkojuma telpā pat ne reizi neieciņstējās. Anitas tēva Arņa Tūbeļa brāļa Otto dzīvesbiedres – Karolas Tūbeles rokās mazā princesīte ņipri vēro sanākušos tautiešus un fotografi...

Pateicība

Liels un sirsnīgs paldies visiem par līdzjutību, manai mātei Vizmai Galviņai mūžībā aizejot. Visi ir laipni lūgti pulcēties latviešu nama priekštelpā 3. jūnijā, svētdien pēc dievkalpojuma manas mātes piemiņai veltītā tautasdziesmu pēcpusdienā.

Inguna Galviņa

Foto: Anita Mellepe

GUĻBŪVES MĀJA LATVIEŠU CIEMĀ

Blakus Rietumkrasta Latviešu izglītības centram (RKLIC), kas ir mājvieta vasaras vidusskolai "Kursa", bērnu nometnei "Mežotne", Jāņu svinēšanai.

Šeltonā, Vašingtona štatā.

PĀRDOŠANAI – \$309,000 (ar atlaidi pirms nodošanas aģentam)

Pirmajā stāvā (1,200 kvadrātpēdas): lielā istaba (dzīvojamā, ēdamistaba, virtuve, kamins), divas guļamistabas, vannas istaba, veļasmašīna un žāvētājs.
Otrajā stāvā (360 kvadrātpēdas): rakstāmistaba (vai guļamistaba), tualete.
Pagraba stāvā (1,200 kvadrātpēdas): nepabeigtas telpas (sienu karkasi) – ģimenes istaba (ar logu un krēsni), guļamistaba (ar logu), vīna pagrabs, noliktava, tehnikas telpa – sildītājs/gaisa dzesinātājs, ūdens sildītājs, elektrības kaste.

Otra guļbūves ēka (760 kvadrātpēdas): pirts, ģērbtuvē, duša, tualete, garāža.

Tekošie gada izdevumi zem \$5,000 (nekustamā īpašuma nodoklis un elektrība). Ēkas savienotas ar segtu celiņu. Balkoni abos mājas stāvos un pajumte pie pirts. Apbūves zemes gabals – 0.55 akri. Elektrības un tālruna vadi zem zemes. Pieejams RKLIC ezers (12 akri), meži, pļavas, oļi un takas. Kopējā RKLIC un Latviešu ciema platība 200 akri.

Līdzu, zvaniet Jurim Petričekam: (360)432-8849 vai rakstiet uz e-pasta adresi: pededze@hctc.com

Jauna grāmata

Fišbachas viršos
1945 - 1950

Dzīve nometnē rakstos un attēlos

Sīka dokumentācija par dzīvi latviešu bēgļu nometnē Fišbachā; 500 lpp. ar faktu materiāliem no nometnes laika periodikas papildināti ar bijušo Fišbachlešu personiskām atmiņām un vairāk nekā 450 attēliem; Plašs personu rādītājs ar vairāk nekā 1000 vārdiem;

Grāmatas beigās katras nodaļas pārskats angļu valodā;

Cena US \$40.00 ieskaitot sūtīšanu uz ASV, Kanādu, Austrāliju un Vāciju. Uz Latviju US \$50

Grāmatu piedāvā Ansis Pommers
102 Ravinia Way

Los Gatos, CA 95032

Tālr.: (408) 356-4608

e-pasts: ansis@engineeringpubs.com

Lietuvieša un igauņa firma sūta uz Latviju un piegādā personiskus un komerciālus saiņus (arī auto, mēbeles, mājsaimniecības piederumus u. tml.).

Saiņus pieņem svētdienās no plkst 10 līdz 12 pie Losandželosas latviešu nama 1955 Riverside Dr. Uz Latviju saiņus izsūta reizi mēnesī; \$1.50 par mārciņu, nav svara ierobežojuma; cena par katra saiņa nogādāšanu Latvijā jebkurā vietā – \$10.00

Areex International Trading Co sekmīgi darbojas 14 gadu un saiņus uz dažādām Eiropas valstīm sūta jau desmit gadu.

Izīņas: 1-310-549-3900 vai: 1-323-666-0248;

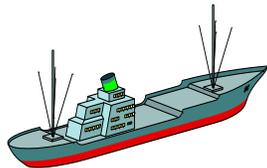
kabatas tālr: 1-323-401-5378

e-pasts: info@areex.com

Firmas mājaslapā:

www.areex.com

iespējams pārbaudīt saiņa atrašanās vietu)

Piemērotu dāvanu jebkuram gadījumam var atrast galerijā *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles CA 90029

Tālr.: 323-664-6216; kabatas tālr.: 818-653-9961

e-pasts: ariragana@aol.com

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA

PĀRDOŠANA

UN PIRKŠANA

PALĪDZĪBA,

PARCELOTIES

UZ CITU DZĪVESVIETU

(jebkur AMERIKA

vai uz LATVIJU)

Bezmaksas konsultācijas: Mājas vērtības noteikšana

dažu stundu laikā; Tirgus tendenču analīze; Kvalifikācija aizņēmumiem māju pirkšanai; Aizņēmumu pārfinansēšana; Nodokļu jautājumi; Family/Living Trusts; jautājumi par pārbūvēšanu un uzlabošanu; Mājas sagatavošana pārdošanai, u. c.

Ikvienam laipni konsultēs un palīdzēs nokārtot

darījumu nekustamo īpašumu eksperts

MĀRTIŅŠ LEIKARTS (310) 717-7577

martin@shorewood.com

www.shorewood.com/martin

VELGA LAUDURGA
REALTOR®
vlaudurga@yahoo.com

Prudential

California Realty

1625 W. Glenoaks Blvd.
Glendale, CA 91201

Bus 818 476-3000 Ext 3237

Cell 818 640-4020 Fax 818 241-6125

An independently owned and operated member of
The Prudential Real Estate Affiliates, Inc.

14. latviešu salidojums
Trinidadā un Tobago
no 16. līdz 25. jūnijam. Informācija:
guntars.gedulis@gmail.com

LANDMARK
PRINT©
PRINTING • COPYING • DESIGN

Peter BRECKO

14762 Ventura Blvd., Sherman Oaks, CA 91403

818.783.4900 • fax 818.783.4395

LandmarkPC@sbcglobal.net

Draudzes Ziņas

Gaišais rīts,

klēpī pavadīts, Kur es mātes siltiem glāstiem,

Viņas brīnišķīgiem stāstiem Dzīves gaitās ievadīts!

Kristus vārds, Kristus vārds, Mīļās mātes daudzina, Sirdī ņēmis mājas vietu,

Lai es taisnus ceļus ietu, Dieva Gara spirdzināts!

Mātes skats, mātes skats, Atspīd man kā Dieva acs, Stiprinādams sirdi, prātu,

Lai es debess mantas krātu, Lai top svētīts katris gads!

Dzimtais nams, dzimtais nams, Kur es, mātes auklējams,

Mūža pirmās gaitas gāju, Dzīves rūpes nezināju, Tu man mūžam pieminams!

gaišais rīts, Mātes

Foto: Anita Mellupe

(438) Augusts Briedis

DRAUDZES AMATPERSONAS

Prāvests Dāvis Kaņeps : 611 Pruitt Dr., Redondo Beach, CA 90278	(310) 621-9572
Priekšnieks Jānis Lejnīks : 8682 Larthorn Dr., Huntington Beach, CA 92646	(714) 968-9992
Kasiere Tamāra Rūse : 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	(949) 443-2150
Sekretāre Daina Ābele : 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	(949) 443-5170
Dāmu kom. priekšiece Liene Linde : 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	(310) 396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lācis : 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	(805) 522-0185

Dievnams: 1927 Riverside Dr. Los Angeles, CA 90039

Tālrunis birojā (323) 664-9411; mācītājam (310) 621-9572

e-pasts: davis_kaneps@verizon.net

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes izdevums

Draudzes dzīves kalendārs 2007.

gada maijā un jūnijā

Svētdien, 6. maijā plkst. 11.00

vārda dievkalpojums; māc. Aivars Ozoliņš

Svētdien, 13. maijā plkst. 11.00

vārda dievkalpojums ar dievgaldu

GIMENES DIENA

Svētdien, 20. maijā plkst. 11.00

vārda dievkalpojums

Svētdien, 27. maijā dievkalpojuma nebūs

Svētdien, 3. jūnijā plkst. 11.00

vārda dievkalpojums

Svētdien, 10. jūnijā plkst. 11.00

dievkalpojums ar dievgaldu

JAUNIEŠU IESVĒTE

Svētdien, 17. jūnijā plkst. 11.00

vārda dievkalpojums, pieminot 1941. gada 14.

jūnijā aizvestos baltiešus

Svētdien, 24. jūnijā dievkalpojuma nebūs.

Mācītājs no 18. jūnija līdz 21. augustam
uzturēsies Latvijā.

Draudzes padome
un mācītājs
pateicas
Dzintrai Lejniecei
par ilggadējo kasi-
eres darbu

Labojums un papildinformācija

Draudzes kasiere ir **Tamāra Rūse**

Viņas adrese: 31 Laguna Woods Drive,

Laguna Niguel, CA 92677; Tālr.: (949) 443-2150

Māsu draudžu ziedojumus var sūtīt draudzes kasierei

vai māsu draudžu koordinatorei **Annai Ābelei:**

25182 Northrup Drive Laguna Hills, CA 92653

nevis mācītājam, kā minēts aprīļa Draudzes Ziņās!

Jautājums Vasarsvētkos. Vasarsvētki – 27. maijā

Kulminācija – kas tas ir?

Tas ir, kad sasniegts kāda procesa iecerētais
iznākums. Kaut kas ir pabeigts, lai kaut kas jauns
nāktu klajā. Tavs mazbērns beidzis kolledžu – viens
piemērs. Tu esi nomaksājis aizdevumu par māju...
Tu saderinies, un tad pēc laika apprecies... Tie ir citi
piemēri. Vasarsvētki ir Lieldienu kulminācija.

Var jautāt: vai šī iemesla dēļ Dieva spēkā Kristus
tika uzmodināts no mirušajiem? Un kas notika
Vasarsvētkos? Svētais Gars tika sūtīts pie Kristus
mācekļiem. Viņi pēc tam vairs nebija mācekļi, bet
kļuva par apustuļiem (no grieķu valodas *apostollon* –
kas tiek sūtīts), tie paši cilvēki, bet citādi. Atkal viena
kulminācija.

Par cilvēkiem, kuŗi kristīti ar ūdeni un Dieva
vārdu, mēs sakām – viņi ir pārveidoti. Šī
kulminācija ir kaut kas tāds, kas ir apslēpts un vēl
nav pilnīgi izdibināms. Protams, pēc Dieva plāna,
nevis pēc kādiem mūsu priekšnoteikumiem.

No brīža, kad Vasarsvētku diena bija beigusies,
tapa Kristus draudze. Un par tādiem, varbūt arī par
mums, saka – kāpēc mēs tur sēžam, ko mēs gaidām?
Vai tad Lieldienu kulminācija bija, lai cilvēki sēdētu
baznīcas solos un mudinātu citus atrasties tais pašos
solos? Izprātot, kā dabūt vairāk cilvēku tās grupas
sarakstos?

Kad cilvēks ir kristīts, piedzimst viņa jaunais un
patiesais cilvēks. Vecais cilvēks viņā mirst.

Kristus mira un augšāmcelās, lai taptu
Baznīca. Daļa no Kristus Baznīca ir šī, jūsu
draudze. Tā nepieder mācītājam. Tā nepieder
archibiskapam. Tā nepieder kādai ārzemju
«biznesa» konglomerācijai.

Tā pieder jums visiem. Un, ko jūs ar to darāt,
ir jūsu rokās un jūsu ziņā. Vai tas nav svētīgi?

Jūsu mācītājs

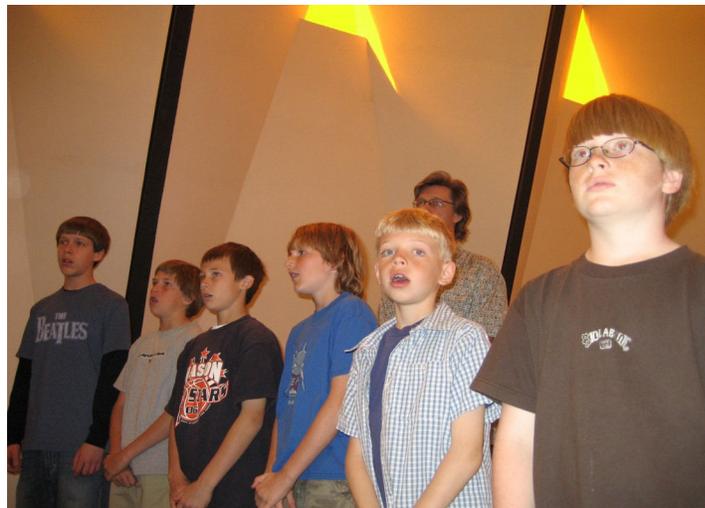

Foto: Anita Melleupe

Ziedojuumi Neretas trūcīgo bērnu pusdienām

Arvien vairāk draudzes locekļu ziedo Neretas trūcīgo bērnu pusdienām. Saraksts ir pie ziņojumu dēļa dievnama priekšelpā. Esam jau pusceļā!

1. Lilija Strungs
2. Daina Ābele
3. Tamāra Rūsis
4. Dziesma, Ēriks un Annija Teteris
5. Rita Ābele
6. Dace un Valdis Pavlovski
7. Biruta Schultz
8. Aleksis un Ilma Briškas
9. Ludmila Raisters
10. Anna Ābele
11. Liene Linde
12. Karolīne Linde
13. Rota un Gunārs Boršteini
14. Silvija Kurmiņa
15. Ruta Ratermanis
16. L. un M. Ratermani
17. Daina Bīriņš
18. Omula Pencis
19. Inese Tisiņa
20. Augusts un Ausma Lejnieks

Paldies visiem, kuŗi atbalsta šo svētīgo palīdzības darbu. Daži ziedotāji vaicājuši, vai ar «adoptēto» bērnu ir vēl kādas citas saistības. «Adoptēšana» ir tikai simboliska. Par \$112.50 ziedojuumi viens trūcīgs bērns Neretā visu mācības gadu saņems vienu siltu maltīti katru skolas dienu. Neviens bērns īpaši «adoptēts» netiek, bet, ja kāds vēlas, iespējams ar bērnu sazināties, sarakstoties vai sazvanoties.

Silvija Kurmiņa ir mūsu draudzes māsu draudžu pārstāve Rīgā. Viņa ir apciemojusi Neretas bērnus vairākas reizes, apdāvinot un iepriecinot visus. Arī Silvijas brāļa Otto Tūbeļa un viņa sievas Karolas \$500.00 ziedojuums veselu mēnesi sagādās pusdienas visiem bērniem. Mīļš, mīļš paldies!

ZIEDOJUMI MĀSU DRAUDZĒM

Ā. Zīle \$20, H. Līcis \$120, A. & A. Lejnieks \$150, S. Upenieks \$1,000

ZIEDOJUMS ANNAS TOLKAS PIEMIŅAI

A. Teteris

ZIEDOJUMS MARIJAS OZOLIŅAS PIEMIŅAI

A. & D. Švarcs

ZIEDOJUMS V. DRUMALDA PIEMIŅAI

B. Mayer

ZIEDOJUMI ILMĀRA ĶERSELA PIEMIŅAI

A. Ābele, D. Ābele, S. Davison, A. & I. Fogels, J. & E. Ozoliņš, Padolsky & Assoc., E. & L. Ramanis, T. & E. Rūsis **Kopā \$625**

ZIEDOJUMI OJĀRA PENČA PIEMIŅAI

A. Andersons, E. Bastjānis, G. Bebrekarklis, D. Bīriņš, R. & G. Boršteins, H. & E. Braukis, Z. Cīrulis, R. & R. Daņilovs, T. & Z. Dumpis, I. Gnerlich, L. & C. Gonia, J. & D. Janavs, I. Jankovskis, K. & K. Kalējs, I. Kalviste, V. Krūkle, S. Kušķēvics, J. & V. Lācis, D. Leary, P. & B. Maldutis, T. & M. Paegle, O. Pencis, L. & E. Ramanis, L. & M. Ratermanis, B. & G. Schultz, P. & V. Simsons, S. Šmits, J. & D. Taube, S. Tubelis-Kurmiņš, S. Upenieks, V. & A. Vaits, A. & I. Vallis, L. & A. Veiss. **Kopā \$2,230**

ZIEDOJUMI LIELDIENĀS

A. Ābele \$200; D. Ābele \$100; R. Ābele \$20; A. Andersons \$50; E. Bastjānis \$30; A.&P. Berkolds \$50; D. Bīriņš \$50; J.&D. Bitītis \$20; A. Blūmentāls \$25; R.&G. Boršteins \$25; H.&E. Braukis \$20; A.&I. Briška \$500; J.&V. Dambītis \$50; I. Darricarrere \$100; R.&R. Dexter \$100; I.&Z. Dižgalvis \$50; E. Dumpis \$25; T.&Z. Dumpis \$100; C. Freiberg \$100; E.&G. Gernatovskis \$30; L.&C. Gonia \$100; R. Gudrups \$20; E.&S. Jacobson \$20; I. Jankovskis \$20; R. Karalius \$30; V. Ķeris \$20; V. Kerliņš \$250; J.&O. Kļaviņš \$50; V. Krūkle \$20; G.&G. Kušķēvics \$200; J.&V. Lācis \$100; M. Lasmanis \$50; A.&A. Lejnieks \$200; H. Līcis \$20; P.&B. Maldutis \$40; B. Mayer \$10; M. McPartland \$50; I. Mičuls \$30; K. Millers \$25; V. Miška \$100; T.&M. Paegle \$250; D.&V. Pavlovskis \$100; O. Pencis \$100; K.&V. Purmalis \$30; P.&S. Purmalis \$50; J.&K. Riekstiņš \$50; E. Rimša \$50; E.&T. Rūsis \$100; P.&V. Simsons \$20; H. Skuja \$50; V. Slaidins \$30; I.&J. Stern \$100; J.&D. Taube \$50; A. Teteris \$25; E.&D. Teteris \$25; Z. Teteris \$50; I. Tisiņš \$10; O.&C. Tubelis \$1,000; S. Tubelis-Kurmiņš \$35; S. Upenieks \$50; L.&A. Veiss \$35; R.&E. Virza \$50; F. & M. Wolf \$200; A. Zīle \$50. **Kopā \$5,510**

Ar sirsnīgu pateicību, Draudzes padome

DĀMU KOMITEJAS PATEICĪBA

Draudzes dāmu komiteja pateicas visiem par atsaucību rudens bazārā pērn oktobrī. Šis bija visienesīgākais bazārs draudzes pēdējos 10 gados, tika ieņemts \$4500. *Thrivent Financial for Lutherans* papildināja šo summu ar \$800. Tāpēc dāmu komiteja draudzei budžeta vajadzībām varēja ziedot \$3500, par \$1000 vairāk nekā iepriekšējos gados! Draudzes padome pateicas dalībniekiem, dabiniēcēm un dāmu komitejai par devību!

DRAUDZES GADA DARBĪBAS PĀRSKATS

Draudzes pilnsapulcē **2007. g. 18. martā** piedalījās 29 draudzes locekļi. Par sapulces vadītāju ievēlēja Jāni Lejnieku, sekretāri Dainu Ābeli. Māc. Dāvis Kaņeps pārskatā par 2006. gadu atzina, ka tas bijis sekmīgs. Daudz darāmā nākotnē – paredzami lieli baznīcas remonta izdevumi, tāpēc būs nepieciešami ziedojuumi. Priecīgu devēju Dievs mīl! Draudzes priekšnieks J. Lejnieks pateicās mācītājam, draudzes padomei un

citiem darbiniekiem par paveikto. Viņš pieminēja, ka labi apmeklēts bija Adventa koncerts un pauda cerību, ka draudze turpmāk devīgi ziedos gan baznīcai, gan māsu draudzēm Latvijā, īpaši Neretas trūcīgo bērnu pusdienām. Māsu draudžu koordinatore Anna Ābele nolāsīja pārskatu un pateicās ziedotājiem māsu draudzes darbam. Viņa atgādināja, ka ir iespēja sagādāt siltas pusdienas vienam bērnam Neretā uz vienu mācību gadu, ziedojot \$112.50.

Par latviešu nama darbību pastāstīja Jānis Taube. Nama pagājušā gada budžetā bijis atlikums.

Draudzes priekšnieks ziņoja, ka draudzes 2006. gada budžetā ir \$2,563.89 iztrūkums, galvenokārt nesamaksāto draudzes nodevu dēļ, un lūdza visus laikus samaksāt nodevu. Sapulce pieņēma un apstiprināja 2007. gada draudzes budžetu – \$97,000.

Draudzes padomē darbojas: Jānis Lejnīeks – priekšnieks, Daina Ābele – sekretāre, Tamāra Rūse – kasīere, Kārlis Millers – pērminderu vecākais, Ilgvars Dižgalvis – baznīcas remonts, Anna Ābele – māsu draudžu koordinatore, Silvija Kurmiņa – māsu draudžu kontaktpersona Latvijā, Jānis Circenis, Anna Kudlāne un Kārlis Millers – revīzijas komisija, Liene Linde – vecāko draudzes locekļu aprūpe/dāmu komitejas priekšiece, jaunievētās locekles: Maruta Ratermane un Dzidra Freimane.

Pārrunāja gaidāmos baznīcas remontus. Pērn radušies lieli bojājumi lietus dēļ. Nepieciešams jauns dzesinātājs/sildītājs. Draudzes nodevas ir tādas pašas kā iepriekšējā gadā. Draudzes priekšnieks nolāsīja padomes apstiprināto mācītāja lūgumu.

Draudzes padome un mācītājs sveic draudzē jaunus locekļus: **Normundu un Līgu (Balodis) Svikus**

Mīlie draugi!

Sirsnīgi pateicos visiem, kuŗi mani mierināja ar līdzjutīgiem vārdiem un skaistiem ziediem, kā arī sarīkoja tik skaistu un jauku bērnu mielastu. Jūtos ļoti bagāta, zinot, ka man ir tik daudz sirsnīgu un patiesu draugu. Gribētu visus nosaukt vārdā, bet šaubos, vai pietiku vietas. Paldies, paldies par sirsnību un rūpēm. Sajās skumjās dienās tās man tās palīdzēja un atvieglināja.

Pateicībā – Omula Pence

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Mīlie draudzes locekļi, pateicamies par ziedojumiem un dāvanām draudzei 2006. gadā. Lūdzam, kaut vai daļēji, nokārtot draudzes nodevas par 2007. gadu, lai segtu kārtējos izdevumus. Draudzes nodeva ir \$250.00 gadā; pensionāriem, ja nevar atļauties pilnu nodevu – \$125.00; studentiem – \$ 60.00

Lūdzu norādīt:

(uzvārds, vārds)

Draudzes nodeva par 2007. gadu \$ _____
Draudzes nodeva par 3 mēnešiem 2007. gadā \$ _____
Draudzes nodeva par 6 mēnešiem 2007. gadā \$ _____
Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūgums aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu

Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.

nosūtīt draudzes kasīerei: **Tamārai Rūsei**

31 Laguna Woods Dr. Laguna Niguel, CA 92677

**SAN DIEGO LATV.
EV. LUT. DRAUDZE**
Mācītājs Dāvis Kaneps
611 Pruitt Drive
Redondo Beach, CA 90278
tālr.: 310-621-9572

Grace Lutheran Church

3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116

20. maijā plkst. 3.00 dievkalpojums;

pēc dievkalpojuma kafijas galds

Sandiego latv. ev. lut. draudzes priekšnieks:

Jānis Legzdiņš

4576 Mississippi St. #6, San Diego, CA 92116;

Tālr.: 619-299-3624; e-pasts: janis@legzdins.com

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

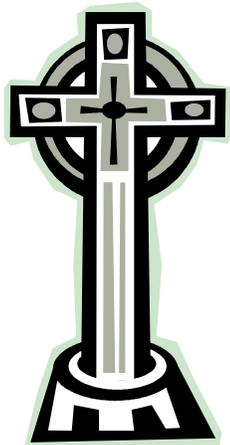
Kasīeris: Jāzeps Vingris

3627 32nd Str, Apt 4 San Diego CA 92104

Lūdzam draudzes nodevas un ziedojumus rakstīt uz **J. Vingris** vārda un nosūtīt viņam

www.sandiegodraudze.com

www.sandiegodraudze.us

DIEVA MIERĀ AIZGĀJUŠI

Ojārs Kārlis Pencis

dzimis 1926. gada 7. septembrī Valkā,
miris 2007. gada 16. februārī, San Gabriel, CA
piemiņas dievkalpojums 2007. gada 10. martā
draudzes dievnamā

Ilmārs Kersels

dzimis 1931. g. 22. martā Rīgā,
miris 2007. g. 18. februārī, Wailuku, HI
piemiņas dievkalpojums 2007. g. 14. aprīlī
draudzes dievnamā

Nikolajs Doršs

dzimis 1916. gada 3. decembrī Valmierā,
miris 2007. gada 25. februārī Ontario, CA
piemiņas dievkalpojums 2007. gada 22. aprīlī
draudzes dievnamā

Zelma Kļaviņa

dzimusi 1912. gada 4. novembrī Latvijā,
mirusi 2007. gada 24. martā Northridge, CA
izvadīta 2007. g. 30. martā
Forest Lawn, Glendāles kapos

No kapa tumsas, rīta agrumā, saulei lecot, tu esi atnācis pie saviem mācekļiem un tiem esi devis savu mieru. Nāc arī pie mums, mēs tevi lūdzam, un parādi savu uzvaru pār grēku un nāvi, lai kopā ar tevi mēs dzīvotu mūžīgās dzīvības cerībā un ieietu tavā godībā, kur Tu dzīvo un valdi ar Tēvu Svētā Gara vienībā, Dievs no mūžības uz mūžību.

Archibīskaps Arnolds Lūsis

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

Š nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugseksemplārs».

Čekus lūdzam rakstīt: **LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF.**, un nosūtīt:

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ _____

Kopā \$ _____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-663-6267

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura